BAĞIMSIZLIK
DEMOKRASİ
SOSYALİZM
İÇİN

YÜRÜYÜŞ

HAFTALIK SIYASI HABER VE YORUM DERGISI SAYI: 236 15 EKİM 1979 7.5 LIRA

Sınıf savaşında ileriye doğru

"Bedrettinlerin, Pir Sultanların kavgasını sürdürüyoruz"

TİP BAŞKANLIK KURULU ÜYESİ YALÇIN CERİT'İN 8 EKİM'DE YAPTIĞI RADYO—TV KONUŞMASINDAN:

"Patronlara ve toprak ağalarına karşı mücadele veren Türkiye İşçi Partisi'nden başka, hiçbir parti, toprak ağalarının topraklarına elkoyamaz, topraksız köylüye dağıtamaz. Türkiye İşçi Partisi'nden başka hiç bir parti, hazine topraklarını ağaların, beylerin işgalinden kurtarıp, ihtiyacı olanlara veremez.

"Adalet Partisi, Milliyetçi Hareket Partisi, Cumhuriyet Halk Partisi, sana ağa toprağı dağıtacak olsaydı, hiç toprak ağaları bu partileri kendi aralarında bölüşüp, destekler miydi?

"Senin partin, Türkiye İşçi Partisi'dir. Çıkarları, senin çıkarlarınla; mücadelesi, senin mücadelenle uyuşanlar, patronlar ağalar değil, işçilerdir!.. İşçi sınıfıdır!.. Yoksul köylünün gerçek dostu, ekmeğini alınteriyle kazanan işçi kardeşleridir. Kurtuluş, bu güzel ve zengin ülkede, nüfusun büyük çoğunluğunu oluşturan işçi ve köylülerin birlik olmasındadır.

"Toprak ağalarının baskı ve zulmü, ancak mücadele ile ortadan kaldırılır. Sen, ancak kendi partinin saflarında mücadeleyi güçlendirirsen, toprak reformunu, kendi ellerinle yaparsın. Gerçekten ve yalnız senin çıkarların için işleyen bir kooperatifleşme, ancak böyle başarılabilir.

"Biz biliyoruz. Adımız gibi biliyoruz ki, bu düzen değişecektir!.. Bu düzen, zorbalara, bir avuç vurguncuya kalmıyacaktır!. Böyle gelmiştir, amma böyle gitmeyecektir.

"Ama, bir tek şartı var bu çürümüş düzenin yıkılmasının... Örgütlü Mücadele.. Yani Parti!. Ama, senin Partin!. Bizim Partimiz!.. Türkiye İşçi Partisi..

"Türkiye İşçi Partisi'ni sen tanıyorsun!.. Türkiye İşçi Partisi'nin kökleri, işçi sınıfının, 150 yıllık mücadele tarihine dayanıyor, Türkiye İşçi Partisi, Şeyh Bedreddin'lerin, Pir Sultan'ların, eşitsizliğe zulme karşı kavgalarını sürdürüyor. Bu kavga senin kavgandır. OMUZ VER!.."

TİP AĞRI SENATO ADAYI TARIK ZİYA EKİNCİ'NİN 10 EKİM'DE YAPTIĞI RADYO—TV KONUŞMASINDAN:

"Ağaların ve patronların iç kavgasına taraf olmayalım"

"Patronların ve toprak ağalarının birliğine karşı, tüm işçi ve emekçilerin birliğini geciktirecek kısa dönemli, ilkesiz, 'faydacı', bilimdışı politikalar çıkar yol değildir!

"Ağaların iç çatışmalarından ve burjuva milliyetçiliğinden kaynaklanan saflaşmalarda taraf olmak, bize ancak zarar getirir. Türkiye'de işçi sınıfının ve emekçilerin örgütlü birliğini geciktiren politikalar kurtuluşumuzu da geciktirir.

"Doğu ve Güneydoğu'da politik mücadele köylü-kentli emekçilerin, sömürücü sınıflara karşı mücadelesidir. Oysa bu mücadele yıllardır toprak ağalarının ve patronların bir iç kavgası olarak sürdürülmek istenmektedir. Sömürücü sınıf partilerini kendi aralarında paylaşan, ya da bağımsız olarak ortaya çıkan politikacılar, işçi ve emekçilere bir oy deposu olarak bakmaktadır. Dünyada ve Türkiye'de kitlelerin sola, sosyalizme yönelişi karşısında, bu kere de, aynı oyun 'sosyalizm' etiketiyle sürdürülmek istenmektedir.

"Irkçı, şoven-milliyetçi baskılara karşı mücadele ile, sosyal kurtuluş bir bütündür. Sahte 'birlik' tüccarlarıyla, eski oyunları yeni bir kılıf altında sürdürmek isteyenlerin tuzağına düşmeyelim. Küçük burjuva ve burjuva milliyetçi saptırmalara alet olmayalım.

"Doğu ve Güneydoğu emekçi halkının sömürü ve zulümden kurtuluşu, Türkiye işçi sınıfının bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinden geçer.

"Her konuda olduğu gibi, Doğu sorununda da, gerçekleri geniş kitlelere duyurmada ilk adımı işçi sınıfı partisi, Türkiye İşçi Partisi atmıştır.

"Burjuvazinin kışkırtmalarını boşa çıkartmak için! Bizi itmek istedikleri maceracılıktan uzak durmak için! Gücümüzü dağıtmamak için Türkiye İşçi Partisi etrafında, Çark-Başak etrafında birleşelim!"

GEYVE'DE BELEDİYE İŞÇİLERİNİN GREVİ 11 AYI DOLDURDU

Geyve'de Belediye işçilerinin sürdürdüğü grev 11. ayını doldurdu. Geçen yılın Kasım ayında Geyve belediyesi ile DİSK Genel-İş Sendikası arasında yapılan toplu sözleşme görüşmelerinin anlaşmazlıkla sonuçlanması üzerine Genel-İş'e bağlı işçilerin başlattığı grev kesintisiz devam etti. Bu arada Geyve Belediyesinin grev sırasında da uzlaşmaz tutumunu değiştirmemesi ve işçilerin haklarını vermemekte ısrar etmesi Geyveliler tarafından da tepkiyle karşılanıyor. 500 kişinin imzaladığı bir dilekçe ile Geyve Belediye başkanlığına başvuran bir grup Geyve'li yurttaş, Belediye'nin işçilere karşı sürdürdüğü uzlaşmaz tutumdan vazgeçmesi gerektiğini bildirdiler.

BURSA MAYSAN'DA İŞÇİLERİN DİRENİŞİ SÜRÜYOR

İki ay önce Bursa Organize Sanayi bölgesinde MAYSAN işyerinde tensikat sonucu işten çıkarmaları protesto etmek içinişçiler tarafından başlatılan direniş devam ediyor. Maysan Amortisör fabrikasında bir süre önce işveren işyerinde tensikata gidileceği gerekçesiyle toplu işten çıkarma girişimlerinde bulunmuş, işçiler de bunun üzerine direnişe geçmişlerdi. 146 işçinin katıldığı direniş iki aydan beri sürdürülmektedir. Bu arada fabrikanın ortaklarından olan Yol-İş Federasyonunun tensikata uğrayan işçiler ve işyeri temsilcilerinin kıdem tazminatları ödenerek işten çıkarılmaları koşuluyla fabrikada üretime başlanabileceğini bildirdiler. İşçiler ise haklarını alıncaya kadar direnişi sürdürmeye kararlı olduklarını belirttiler.

İZMİR KULA MENSUCAT'DA DİRENİŞ

İzmir Kula Mensucat Fabrikasında çalışan 2 bin 600 işçi bazı arkadaşlarının işten çıkarılmaları üzerine direnişe geçtiler. Kula Mensucat'da sarı Teksif sendikası ile Tekstil İşverenleri Sendikası arasındaki toplu sözleşme görüşmeleri bir süredir uyuşmazlıktan kurtulamamıştı. Kula Mensucat işçileri arkadaşlarının işe dönmeleri ve toplu sözleşme görüşmelerinin sonuçlanması için direnişlerini sürdürmekte kararlıdırlar.

YÜRÜYÜŞ

Sahibi: Yürüyüş Yayıncılık Ltd.Şti. adına NİHAT SARGIN ● Genel Yayın Yönetmeni: Zeki KILIÇ ● Yazı İşleri BIYIKOĞLU ● Teknik Sekreter Bülent ARTAMLI ● Yönetim: Konur Sok. 15/8 Kızılay - ANKARA Tel 17 45 81 ● İstanbul Bürosu: Piyerloti Cad. 21/1 Çemberlitaş - İSTANBUL Tel: 26 35 67 ● Avrupa Temsilciliği: COODIFF 13/2 Square Wiser - 1040 Bruxelles - BELÇİKA, Tel: 230 3472 ● İlan Koşulları Arka kapak renkli 22.500 TL., Arka Kapak siyah beyaz 18.000.TL., İç sayfalar sütun santimi 80 TL., Yayın İlanları % 50 indirimlidir ● Baskı: Daily News Web Ofset Tesisleri

● Abone koşulları: Yıllık 300.- TL, altı aylık 150.- TL. ● Avrupa: Yıllık 60 DM, altı aylık 30 DM, ● Amerika: Yıllık 2000.-TL, altı aylık 1000.- TL. ● Avustralya-Japonya: Yıllık 2500 TL., altı aylık 1250 TL.

● Ödeme adresi: TÜRKİYE: YÜRÜYÜŞ DERGİSİ POSTA ÇEKİ 100234 ● AVRUPA: COODIFF POSTA ÇEKİ: 000-1164657-75 BRUXELLES-BELÇİKA

14 EKİM'İN SONUÇLARI

YÜRÜYÜŞ

Bu satırları 14 Ekim'in sayısal sonuçlarını öğrendikten sonra okuyorsunuz. Ama bu satırlar 14 Ekim'den önce, seçim kampanyası henüz kapanmamışken yazılıyor. Seçimlerin sayısal sonuçlarını bu yazıda yorumlama olanağı yok.

Ama 14 Ekim seçimlerinin politik sonuçları üzerine daha şimdiden söylenebilecek çok şey var. Seçim kampanyası, politik gerçeklerin açığa çıkmasının başlı başına bir platformu olarak, birçok sonucu şimdiden ortaya çıkardı. Seçimlerin sayısal sonuçlarının, politik sonuçlarını değiştirmesi mümkün değil. Sayısal sonuçların doğru değerlendirilebilmesi için, politik sonuçların zamanında irdelenmesinde yarar var.

Seçim kampanyası öncelikle burjuva partileri açısından önemli sonuçları ortaya çıkardı. Özellikle iki büyük parti, AP ve CHP açısından önemli sonuçlar ortaya çıktı.

Seçim kampanyası dönemi, gerçekte iki büyük partinin de, kapitalizmin Türkiye'deki bunalımlarını bugüne kadarki yöntemlerle aşmaya kendilerini aday görmediklerini kanıtladı. Görünüşte iki parti de 14 Ekim'e bir genel seçim havası vermekte birleşmişlerdi. Ama iki partinin de seçim kampanyaları, 14 Ekim'in iktidar sorununu tek başına çözmeye yeterli olmayacağını bilerek davrandıklarını gösterdi.

AP'nin seçim propagandasının asıl hedefi hiç kuşkusuz CHP iktidarı oldu. Ama AP, seçim kampanyası boyunca, kendisini CHP iktidarının alternatifi olarak açıkça savunamadı. Yalnız savunamamakla kalmadı, 14 Ekim'den sonra iktidara talip olmadığını da birkaç kez açıkça ortaya koydu. Bu, yalnız parlamento aritmetiğinin durumuyla ilgili değildi. AP'nin, ülkenin içinde bulunduğu bunalımlara yeniden önerebileceği çözüm reçeteleri artık yoktu. Ya da geçersizliği bütünüyle kanıtlanmıştı.

Bu nedenle de AP, seçim propagandasını, CHP iktidarı döneminin sıkıntılarını kendisinin çözebileceği savına dayandıramadı. Sadece, CHP iktidarının, geçmişteki sıkıntılara daha da büyüklerini eklediğini savunarak seçim propagandasını sürdürebildi. Diğer bir deyişle AP, CHP'nin kendisine alternatif olamadığını kanıtlamaya çalıştı; ama AP'nin CHP iktidarına alternatif olduğunu savunamadı.

CHP içinde durum, ters yönden farksız oldu. 14 Ekim platformunda CHP propagandasının temelini, bugünkü CHP iktidarının alternatifsiz olduğu savı oluşturdu. Ama CHP propagandası, bugünkü CHP iktidarının, geçmişteki iktidarla gerçekten alternatif olabildiğini kesinlikle savunamadı.

Bu açıdan bakıldığında, iki parti de seçim kampanyasından yenik çıktı. Çünkü iki parti de Türkiye'nin ağırlaşan sorunlarına çözüm önerilerinin olmadığını seçim kampanyalarıyla gösterdiler. İki büyük partinin bu yenilgisi, gerçekte sadece onların yenilgisi değildi. Bu yenilgi, kapitalizmin bunalımlarına olağan biçimlerde çözüm bulma olanağını yitirmiş olan büyük, tekelci sermayenin yenilgisiydi. AP ve CHP'nin seçim kampanyasındaki yenilgisi, burjuva partilerinin olağan yöntemleriyle kitleleri kapitalist düzene bağlı tutma olanağının artık yitirildiğini, bir kez daha gösterdi.

14 Ekim seçimlerinin yeniliği, AP'den sonra CHP'nin de, iktidarda denendikten sonra girdiği ilk seçim olmasındaydı. 14 Ekim seçimleri bu nedenle, AP'den sonra CHP'nin de, kapitalizmin bunalımına önerdiği çözüm yollarının sınav sonuçlarını görme olanağını verdi. 14 Ekim seçim kampanyası, bu nedenle iki büyük partiyi de sınıfta bıraktı.

Seçim kampanyasının bu sonucu, iki bakımdan yeni değildi. Birincisi, bu sonuçlar, gerçekte 1977 seçimlerinin sonuçlarında dagizliydi. 1977 seçimlerinde CHP'yi sınavda başarılı gösteren, büyük burjuvazi karşısındaki teslimiyetini gizleyebilmesiydi. Ama CHP'nin bu teslimiyeti daha 5 Haziran seçim platformunda da nesnel olarak ortaya çıkmıştı. Seçimleri ve parlamentoyu mutlaklaştırarak CHP'den çok CHP'lilik yapan kimi sollar, teslimiyeti öznel olarak gizlemeyi üstlendiler. 14 Ekim seçim platformunda CHP'nin yenilgisi, bu sollar için de yenilgi oldu.

İki büyük partinin 14 Ekim yenilgisi, bir bakımdan daha, yeni değildi. Seçim kampanyasından daha çok önce dile getirilmeye başlanan "ara rejim" özlemleri, olağan yöntemlerle ülkeyi yönetmekte iki büyük partinin barutlarının tükendiğini kanıtladı. Seçim kampanyası boyunca CHP, "ya CHP, ya ara rejim" sloganıyla oylarını korumaya çalıştı. Ama bütün seçim kampanyası boyunca, 14 Ekim'den sonra CHP'ye dayanan bir "ara rejim"in hazırlıklarını sürdürdü. AP ise, "ara hükümet" adıyla anılması koşuluyla bir "ara rejim"in karşısında olmadığını gösterdi.

Seçim kampanyası, burjuva partileri açısından, burjuvazinin kapitalizmin bunalımlarını aşma olanakları açısından, bu sonuçları doğurdu. Seçim platformunun işçi sınıfının politik hareketi açısından ilk kazanımı, bu sonuçları çok önceden göstermesi oldu. Bu sonuçları, özellikle 1977 seçim platformundan bu yana vurgulaya vurgulaya sergileyen bilimsel sosyalist hareket, 14 Ekim platformunda kitleselleşme yolunda büyük adımlar attı. Politik gerçekleri bağımsız sınıf çizgisinden hareketle açığa vuran bilimsel sosyalist hareketle, politik gerçekleri deneyleriyle kavrayan kitleler arasında seçim platformunda kurulan canlı bağlar, işçi sınıfının en önemli kazanımı oldu.

Bu kazanım, yalnızca işçi sınıfının bağımsız politik çizgisinden hareket edenlerin oldu. Bağımsız ve doğru bir politikayı, 14 Ekim'de de 14 Ekim'den önce de koruyup sürdürenlerin oldu. Bağımsız ve doğru bir politikayı 14 Ekim seçimlerine kadar hiçbir dönemde koruyup sürdüremeyen bütün sollar, 14 Ekim seçim platformundan da yenik çıktılar. Çünkü 14 Ekim seçim platformunda, o güne kadarki politikalarının hesabını vermeden, 14 Ekim'deki politikalarını savunabileceklerini sandılar. Savunamadıkları için, 14 Ekim'deki politikalarıyla da yenik çıktılar.

Bağımsız ve doğru bir politikayı koruyup sürdüremeyenler, 14 Ekim seçim platformundan bir nedenle daha yenik çıktılar. 14 Ekim seçim platformunu , tek başına herşeyin sonu ya da herşeyin başlangıcı sandılar. 14 Ekim seçimlerini, bu kez sol içindeki yarışmada, herşeyin biteceği ya da herşeyin başlayacağı nokta gibi gördüler. Bu nedenle 14 Ekim platformunda her politikayı geçerli saydılar. Bu nedenle her alanda bir kere daha ilkesizliğe, makyavelizme savruldular.

Böylece, 5 Haziran 1977'nin bir adım bile ötesine gidemediler. Bir kere daha seçimleri ve seçim platformunu mutlaklaştırdılar. 1977'de aynı hataya dayanarak CHP'den çok CHP'cilik yapanlar, 14 Ekim'de de seçimleri "sol içindeki yarış" amacıyla mutlaklaştırdılar. Bir kere daha seçim platformunda sınıf mücadelesi minderinin dışına düştüler. Bir kere daha seçimlerden yenik çıktılar.

Seçimlerden yenik çıkmayan, seçimleri gerçekten sınıf mücadelesinin platformu olarak kullanabilen bilimsel sosyalist hareket oldu. Bilimsel sosyalist hareket, 14 Ekim seçimlerini de, sınıf mücadelesinin güncel ve temel hedeflerinde kitleleri birleştirmek için kullanmayı başardı. Sınıf mücadelesinin hedeflerinde kitleleri birleştirebildiği ölçüde, kendisi de kitlelerle birleşme bağlar kurma yolunda güçlü adımlar attı. Yalnız 14 Ekim seçimleri için değil, 14 Ekim sonrası için de örgütlerini ve kadrolarını hazırlama, 14 Ekim sonrasının görevleri için kitlelerle birleşme yolunda da başarı kazandı.

14 Ekim'in sayısal sonuçları şu anda ortada yok. Ama seçim platformundan, bu platformu işçi sınıfının ve müttefiklerinin çıkarları için etkin biçimde kullanan bilimsel sosyalistlerin kazançlı çıktığına da kuşku yok.

Sınıf savaşında ileriye doğru

14 Ekim seçimleri sona erdi. Yürüyüş baskıda olduğu sırada, henüz seçim sonuçları belli olmamıştı. Bir başka deyişle, seçimlerin sayısal sonuçları alınmamıştı.

Uzun bir seçim dönemi, ülkemizi 12 Mart benzeri karanlık, baskıcı günlere olan özlemlerin azgınlaştığı bir dönem oldu. Tekelci büyük burjuvazi, bunalımını aşmanın çarelerinden biri olarak gericifaşist hükümet biçimlerini gördüğünü her fırsatta belirtti. Propaganda makinelerini bunun için çalıştırdı. CHP ağırlıklı hükümetten bazı bakanlar bunun için istifa etti.

Çarkbaşak'lı balonlar İstanbul göklerini süsledi.

Faşist suç yuvası MHP'nin gizli açık çeteleri, faşist cinayetleri had safhaya ulaştırmaya çalıştılar. TİP kurucusu Ceyhun Can, Çukurova Üniversitesi rektör yardımcısı Fikret Ünsal ve Cevat Yurdakul, seçim dönemi içinde, faşist partinin iktidar tercihlerini kaçınılmaz kılmak için katledildiler. MHP, yalnızca 14 Ekim sonrası seçeneklere uygun koşulları oluşturmak için saldırmıyor. Aynı zamanda, kitleler önünde açığa çıkan yüzünü gizlemek için de saldırıyor. İlerici-demokratik güçlerin kararlı mücadelesi sonucu kapatılmak için yargı organlarının eşiğine dek getirilen MHP'nin yakasını kurtarması, bir de yılgınlığı arttırarak mümkün olabilirdi.

SEÇİM KAMPANYASINDA KENDİSİNİ FAŞİST TERÖRDEN AKLAMAYA BİLE TEŞEBBÜS EDEMEYEN MHP, YENİ SUÇLARIYLA BİRLİKTE BİR KERE DAHA TEŞHİR OLDU.

MHP, ilerici-demokratik güçlerin açığa vurma kampanyasının faşizme karşı politik saldırısının sonucu kendi saflarında görülen çözülmeyi engellemek için, kendi yandaşlarına radyoda, televizyonda, miting meydanlarında bol bol moral şırıngası yaptı. "Ülkücü" faşistlerine, 14 Ekim'den sonra CHP ağırlıklı hükümetin gideceğini, kendi yandaşlarının görevlerine iade edileceğini, tutuklu ve mahkum MHP'li katillere af çıkartılacağını vaadedip duruyor... Bu propagandayı en utanmazca yöntemlerle, suçlarına suç katarak sürdürüyor. ETKO adlı gizli faşist cinayet örgütünün üyelerinden, 17 faşistle birlikte hâlâ sanık sandalyesinde bulunan, K. Maraş katillerinin savunmasını üstlenen MHP milletvekili Yusuf Özbaş'ın oğlu Edip Özbaş'ı radyo ve TV'den konuşturdu. Bu arada, Elazığ cezaevinde Raif Çiçek'in başlarında bulunduğu faşist tutuklular, seçimlerin sonuna dek duruşmalara girmeyeceklerini açıkladılar.

MHP'nin, faşist cinayet odaklarının, katil çetelerinin bu cesareti nereden aldığı biliniyor. CHP, seçim dönemi boyunca da antikomünist propagandadan medet ummaktan kurtulamadı. Ecevit, düzenlediği seçim mitinglerinde başlıca iki dikkat çekici temayı işledi durdu: Birincisi solu, sosyalizmi suçlayan, ikincisi de MHP'ye yönelik özlemleri bastırma ve MHP'nin kapatılmasının önemsizliğini yayan propagandası...

Dergimiz baskıda olduğu sırada henüz seçim sonuçlarının belli olmadığını belirttik. Ne var ki, 14 Ekim seçimlerinin sonucu, seçim propaganda dönemi boyunca apaçık ortadaydı. İşçi sınıfının partisi, Türkiye İşçi Partisi, seçimleri sınıf mücadelesinin bir alanı olarak gördüğünü sürdürdüğü çalışmalarla gösterdi. Seçim yapılan 29 ilin 12 bin köyünde, her fabrikada, her mahallede, bilimsel sosyalizmin bağımsız sesi en gür biçimde duyuruldu. Türkiye İşçi Partisi, mitingleriyle, toplantılarıyla, bildirileriyle, el ilanlarıyla işçi ve emekçi kitlelerin içindeydi.

İşçi sınıfının ve emekçi kitlelerin demokratik hak ve özgürlüklerini koruma azmi, MHP'nin ve faşist cinayet odaklarının kapatılması için verilen kararlı mücadele, sosyal demokrasinin kaypaklığına verilen yanıt, Türkiye İşçi Partisi'nin şaşmaz bilimsel politikasında, çeşitli baskı ve terör altında sürdürdüğü çalışmalarında ifadesini buldu.

Türkiye İşçi Partisi, bugüne dek sürdürdüğü ilkeli politikasını seçimlerde de hiçbir yalpalamaya meydan vermeden sürdürdü. İşte bunun için seçimlerin sayısal sonuçları henüz belli olmamasına karşın 14 Ekim seçimlerinden kazançlı çıkan, işçi sınıfı ve emekçi kitleler, Türkiye İşçi Partisi oldu. 14 Ekim seçimlerinden kazançlı çıkan, faşist teröre karşı direnen ilerici-demokratik güçler oldu.

İşçi kenti İstanbul'da MHP kaçacak köşe arıyor

14 Ekim seçimlerine yönelik olarak işçi kenti İstanbul'da yaygın çalışma yapamayan MHP'li faşistler saldırılarını sürdürüyorlar. Geçtiğimiz Cuma günü de Paşabahçe semtine yanlarına aldıkları üç MHP milletvekili ile gelen 250 kadar faşist, bildiri dağıtma girişiminde bulundu. Bu arada bir kadın ve bir gence de saldırdılar. O sırada pazaryerinde bildiri dağıtmakta olan Türkiye İşçi Partililerle karşılaşan faşistler, meydanda toplandılar. Yöre halkını da yanına alan Türkiye İşçi Partililerin protesto gösterileri sonucunda çareyi kaçmakta bulan faşistler dağıtıldı. Daha sonra Kadıköy'de biriken bir faşist grup da aynı şekilde yörenin ilerici demokratlarının ortak çabalarıyla dağıtıldı.

MARDİN'DE BASKILAR
TİP MİTİNGİNİ ENGELLEYEMEDİ

Türkiye İşçi Partisi tarafından 10 Ekim günü Mardin'de düzenlenen miting ise tüm baskılara karşın geniş bir katılımla gerçekleştirildi. Miting öncesi çevre ilçelerde ve köylerde miting çağrısı yapan Partililerin
na karşın geniş bir kitleyle yapılan mitingde TİP Mardin senato adayı Necati Siyahkan bir konuşma yaptı.

gündemin başında

14 Ekim'den sonra

Artık dikkatler, 14 Ekim'den sonrasına çevrilmiş bulunuyor. Bütün seçim kampanyası boyunca burjuva partilerinin 14 Ekim sonrasına göre hesaplayıp harcadığı çabaların sonucu bekleniyor.

14 Ekim'den sonraki gelişmelere yön verebilmek amacıyla oluşturulan politikalardan biri, CHP'nin MHP'ye ilişkin politikasıdır.

Seçim kampanyasının başlangıcında CHP yönetimi, kampanya boyunca MHP'nin asıl hedef seçilmemesini, sağ oyların AP'de toplanmasını önlemek gerekçesiyle açıkça benimsemişti. Bu politika, gerçekten "tutarlı" bir biçimde uygulandı. CHP yöneticileri, meydanlarda her fırsatta MHP'nin ve yan kuruluşlarının kapatılması talebine yanıt yetiştirmeye çalıştılar. MHP'nin kapatılması yönündeki gelişmelerin ciddi boyutlara ulaştığını kitlelere yansıtacak tutumlardan kaçınıldı.

Ama bu politikada, seçimlere birkaç gün kala bazı değişiklikler oldu. Bir yandan, CHP'nin kamuoyunu etkileyecek nitelikteki gazetelerde, hükümetin seçimlerden sonra MHP'yi kapatmaya ciddi olarak yöneleceği kanısını uyandıran yayınlar başlatıldı. Bu yayınlarda, MHP'nin ve yan kuruluşlarının, şimdiye kadar açığa çıkmış suçlarına önemli kanıtlar ekleniyordu.

Diğer yandan da, seçimlere dört gün kala, MHP'yle ilgili önemli suç duyuruları basına açıklandı. Bunlardan biri, doğrudan doğruya Cumhuriyet Başsavcılığı'na yeni atama yapılacak ve yeni yargıcın ilk görevlerinden biri, kuşkusuz MHP ile ilgili dosyaları ele almak olacaktı.

Bu gelişmeler, CHP'nin politikasında gerçek bir değişikliğin mi habercisiydi' Yoksa, seçim kampanyasının ilk ve son dönemlerindeki politikalar birbirini tamamlıyor muydu?

CHP'nin seçim kampanyasının başlangıcıyla sonundaki politikalarını birbirine bağlayan bağ, MHP tehlikesini bir kere daha CHP'yi kitlelere kaçınılmaz göstermek için kullanma çabasıdır. CHP yönetimi, MHP karşısındaki kararsız ve ürkek tavrının geniş kitlelerin sert tepkisiyle karşılaştığını çok iyi bilmektedir. Öyle anlaşılmaktadır ki CHP, seçim kampanyası nerdeyse bitmek üzereyken yarattığı hava ile, seçim sonrasında MHP'ye karşı bazı adımlar atacağı beklentisini 14 Ekim'de oya dönüştürmeyi tasarlamıştır.

Ama 14 Ekim'den hemen sonra, MHP'nin ve yan kuruluşlarının kapatılması zorunluluğu bir kere daha Türkiye gündeminin başına geçecektir. CHP'nin ve onun hükümetinin seçimler sonrasındaki ilk önemli sınavı da belki bu olacaktır. CHP yönetimi, ya bir kere daha emekçi kitleleri "çantada keklik" oy deposu sayma alışkanlığının gereğini tekrarlayacak; ya da işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin ivedi istemi karşısında daha fazla direnemeycektir.

MHP'nin ve yan kuruluşlarının kapatılması, anti-faşist mücadelenin bu en ivedi istemi için mücadelenin başarısı, yine tüm demokratik güçlerin uzlaşmaz kararlılığına bağlıdır. Bu istemin arkasında işçi ve emekçi kitlelerin gücünün yükseltilmesine, kitlesel mücadelede ciddi adımlar atılmasına bağlıdır. Gericiliğe ödün vermeyi iktidar kuralı sayanların direnişi de böyle kırılacaktır.

• mehmet aközer

AMASYA, MHP'YE GEÇİT YOK DEDİ

Boran, Amasya'da miting alanına yürürken kendisini karşılayan topluluğun önünde

Türkiye İşçi Partisi'nin 10 Ekim günü Amasya'da düzenlediği miting, Amasya'lı işçi ve emekçilerin faşist MHP'nin kentteki karanlık tertiplerine karşı güçlü ve kitlesel bir yanıtı olarak gerçekleşti. Amasya'nın merkezinden ve çevre köylerden topluluklar halinde gelen genç-yaşlı, kadın-erkek işçi ve emekçilerin katılımıyla gerçekleşen iki gün önceki MHP mitingini saldırılar için işaret sayan miting, faşist çetelerin Amasya'yı sindirme girişimlerine dur diyecek bir etki yarattı.

TİP'nin mitingi, Genel Başkan Behice Boran'ı kentin 1kilometre girişinde karşılayan Amasya'lıların önlerinde Boran'la birlikte kente kadar yürümesiyle başladı. Miting için belirlenen saat 14'tü. Ne var ki önceden MSP mitinginin zamanında dağılmaması, emniyet yetkililerinin TİP'lilerin ve mitingi izlemeye gelenlerin alana gelişini engelleme girişiminin gerekçesi olarak kullanılmak istendi.

Miting, TİP Amasya İl Başkanı Abidin Koç'un konuşmasıyla başladı. Abidin Koç'tan sonra söz alan, Bahçelievler katliamında şehit edilen Serdar Alten'in babası, TİP Amasya senatör adayı Turgut Alten' di. 1971 öncesinde yine faşist çetelerce katledilen TİP Amasya İl Başkanı Şerafettin Atalay'ın hemşehrileri Alten'i büyük bir coşkuyla dinlediler.

Mitingin son konuşmacısı Genel Başkan Boran, faşist terör iyiden iyiye hız verildiğini belirterek şöyle dedi:

"Faşizm iktdara tırmanmak için yolları temizlemeye çalışıyor. En büyük engel olarak gördüğü işçi sınıfını ve emekçi halk kitlelerini yılgınlığa düşürmek, faşizme karşı mücadeleyi zayıflatmak için terörü tırmandırıyor.

"Birbuçuk yıllık iktidarında emperyalizm ve büyük sermayeye hizmette kusur etmeyen, faşizme karşı mücadele yerine uzlaşmayı seçen CHP'de, eski bir taktiği uyguluyor. 1977 Genel Seçimlerinde "Ya CHP, ya Faşizm" ikilemini ileri sürer ve iktidara gelince cinayetleri, saldırıları durduracağını; fiyat artışlarına son vereceğini vaadeden CHP, 14 Ekim seçimleri için de "ara rejim" tehlikesi ni öne sürüyor. "CHP'ye oy vermezseniz faşizm gelir" tehdidi ile kaybettiği işçi-emekçi oylarını CHP'de tutmaya çalışıyor.

"Demokrasinin güvencesi, faşizmi yenecek güç işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin gücüdür. İşçi sınıfı partisinin gücüdür.

"14 Ekim seçimlerinde saflar belirdir. Saflar 1 Mayıs 1979'da olduğu gibidir, aynı saflardır.

"1 Mayıs 1979'da bütün zorbalıklara karşı işçi sınıfının mücadele bayrağını onurla taşıyan Türkiye İşçi Partisi bir yanda, 1 Mayıs yasakçıları ve kaçakları bir yandadır."

Mitingden sonra TİP İl Merkezi' ne giden Boran, burada da kendisiyle tanışmak isteyen çok sayıda yurttaşla görüştü.

TİP'nin Amasya mitingi, faşizmin baş hedef seçtiği merkezlerde bile işçi ve emekçi kitlelerin yığınsal gücünün ona gereken dersi verebileceğini ve bu gücün tek güvence olduğunu kanıtlamıştır.

Ereğli sosyalizmi selamladı

1969 seçimlerinden 10 yıl sonra, 1979 14 Ekim seçimlerinde Türkiye İşçi Partisi, diğer tüm illerde olduğu gibi Konya' da da seçime tüm ilçe örgütleri ile birlikte katılıyor.

Konya'da yürütülen seçim çalışmalarında birçok zorluklarla karşılaşıldı. İl sınırları içine giren bölgenin çok geniş olmasının getirdiği zorlukların yanısıra MHP ve ÜGD'nin yaratmak istediği terör havası da bu alanda yürütülen çalışmalar karşısına dikilen önemli engeller oldu. Ancak tüm engeller partililerin kararlı çalışmaları ile aşıldı.

Türkiye İşçi Partisi Konya İl Başkanı Ercihan Görlürgöz seçim çalışmalarına ilişkin olarak yaptığı açıklamada şöyle dedi: "Biz burada Belçika Komünist Partisi' nin çalışma alanından daha yaygın bir alanda çalışmak zorundayız, ancak bu ve diğer zorluklara karşın çalışmalarımız kesintisiz ve başarıyla sürüyor."

Konya il merkezinde seçim boyunca yürütülen yoğun çalışmanın yanısıra ilçe ve köylerde Partililer ve Genç Öncü'ler halkı Çarkbaşak saflarında toplanmaya çağırdılar. Türkiye İşçi Partisi'nin bildiri ve diğer yayınları geniş olarak dağıtıldı; geniş katılımlı kahve toplantıları yapıldı.

Tüm bu çalışmaların yanında TİP Konya örgütünün Ereğli ilçesinde 6 Ekim Cumartesi günü düzenlediği miting büyük coşku içinde geçti. Ereğli PTT meydanında yapılan mitinge çok sayıda işçi ve emekçi katıldı. Miting öncesi yapılan tüm engellemeler katılımı düşüremedi. Miting öncesi gözaltına alınan ve karakolda dövülen partililer daha sonra mahkemede kendilerini göz altına alan sivil polislerin suç işlediklerini belirterek sanık sandalyesine oturtulmalarını talep ettiler.

Konya Ereğli ilçesinde düzenlenen mitingde TİP Konya Milletvekili adayı İvriz Köy Enstitüsü mezunu Seydişehir'den emekli işçi Ali Kurt, TİP MYK liyesi Özcan Kesgeç ve Neşet Kocabıyıkoğlu ve gazeteci Varlık Özmenek birer konuşma yaptılar.

MHP'nin elebaşıları şimdi konuş

MHP'nin seçim dönemi boyunca sürdürdüğü propaganda, MHP yöneticilerinin radyo ve televizyondan yaptıkları konuşmalar, faşist partinin içinde bulunduğu telaşın göstergesi oldu. MHP ve yandaşı cinayet örgütleri şaşkınlık içinde. Faşist hareketin en çok ihtiyaç duyduğu, faşist katillere moral vermek ve bugüne dek arkasında topladığı desteği koruyabilmektir.

Faşist terör yuvası MHP'nin işçi ve emekçi kitleler üzerindeki zulmüne son vermek, içinde bulunduğumuz koşullarda yaşamsal bir görevdir ve bu görevin yerine getirilmesinde atılacak en somut adım MHP'nin ve başta ÜGD olmak üzere yandaşı örgütlerinin kapatılmasıdır.

Demokrasi safları MHP'nin yargı organlarının bile kayıtsızlığını uyarabilecek, onları göreve getirecek kanıtları öteden beri orta yere serip duruyorlar. Bu kanıtlar, tekelci büyük burjuvazinin politik etkisinden kurtulabilindiği takdirde, MHP'nin kapatılması için fazlasıyla mevcuttur. CHP'nin de bulunmasını isteyip durduğu kanıtlardır bunlar. CHP'nin ve Genel Başkanı Ecevit'in seçim mitinglerinde kitlelerin antifaşist özlemlerini bastırmak yerine, kitlelere verdikleri sözü tutarak faşist cinayet odaklarının üzerine yürümesi, MHP, ÜGD vb. terör yuvalarını kapatması gerekmektedir.

Geçtiğimiz günlerde, Ankara Sıkıyönetim Askeri Mahkemesi Sıkıyönetim Komutanlığı'na başvurarak, MHP hakkında gereken işlemleri yapmak için ilgili organları göreve çağırdı. Sıkıyönetim Askeri Mahkemesi'nin yaptığı başvuruda, birçok belge ve kanıt yeralıyor. Bu belgelerde, *"ülkücü" faşistlerin kullandıkları silahların sürekli el değiştirdiği; faşist derneklerin üyeleriyle bazı MHP yöneticilerinin ve emniyet örgütünden bazı kişilerin gizli toplantılar yaptıkları; oba ve ocak biçiminde gizli bir örgütlenmenin geliştirildiği; çeşitli cinayet ve saldırı olaylarında ele geçirilen faşist sanıklara MHP ve ÜGD yöneticileri tarafından yardım yapıldığı, bakıldığı, gizlendiği; ÜOD tarafından bazı suçlulara yetki belgeleri verildiği* Sıkıyönetim Mahkemesi tarafından yapılan başvuruda belgeleriyle yeralmaktadır. Ayrıca MHP'nin en üst düzeydeki yöneticilerinden olan MHP milletvekilleri İhsan Kabadayı ve Nevzat Köseoğlu ile MHP Genel Sekreter Yardımcısı Yaşar Okuyan hakkındaki suç duyurusu da yapılan başvuruda yer aldı. Sıkıyönetim Askeri Mahkamesi, başvuruda adı geçen MHP, ÜGD ile bu örgütlerin yöneticileri hakkında yasal soruşturma açılmasına karar vermiş bulunuyor.

MHP hakkındaki başvuruların yalnızca geçtiğimiz hafta içinde yapılanları bu kadarla kalmadı. İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı da Cumhuriyet Başsavcılığı'na yeniden suç duyurusunda bulundu. MHP hakkında suç duyurusunda bulunulmasına neden olan olay. Fatih MHP lokalinde yapılan aramada 7.65 çapında otomatik bir tabanca ile bir şarjör ve aynı çaplı 13 adet mermi ele geçirilmesi oldu.

CHP ağırlıklı hükümet Sıkıyönetim mahkemeleri tarafından da hakkında suç duyuruları yapılan MHP ve vurucu güç olarak kullandığı ÜGD benzeri cinayet örgütlerini kapatmak için üzerine düşenleri yapmak zorundadır. İlerici-demokratik güçlerin, işçi ve emekçi kitlelerin CHP'den talebi budur. Bu talep 14 Ekim seçimleri döneminde sol, sosyalist güçlerin en temel talebi olmuştur. Tekelci büyük burjuvaziye, onun gerici partilerine, CHP'ye rağmen bu talep yaşama geçirilecek, MHP ve diğer faşist örgütler hakettikleri sonu bulacaklardır.

Türkiye sosyalizme gidiyor

TİP GENEL BAŞKANI BORAN'IN 13 EKİM GÜNÜ YAPTIĞI SON RADYO-TV KONUŞMASI

"İşçi, köylü, emekçi kardeşlerim!

"Yarın mutlaka sandık başına gidip, mutlaka oylarımızı kullanacağız.

"Estirilen faşist terör havası, biz emekçileri bundan alakoyamayacak! Faşizme ve gericiliğe karşı oy kullanmak için sandık başına gideceğiz.

"Saflarımızda yılgınlığa, bezginliğe yer yok! Sahte umutların bir bir yıkılması, umutsuzluğa neden olamaz! Oylarımızı, umut tüccarlarına ders vermek için kullanacağız! Oylarımızı, kurtuluş mücadelemizi güçlendirmek için, bütün illerde seçime katılan Türkiye İşçi Partisi için kullanacağız!

"Kardeşlerim!

"Tüm sıkıntılarımızın sorumlularını, sömürücü sınıf partilerini, birbiri peşisıra dinlediniz. Bu olanlar kendi marifetleri değilmiş gibi, suçu birbirinin üstüne atarak işin içinden çıkmaya çalışıyorlar. Şimdi de sizlerden oy istiyorlar. Emekçilere çektirdiklerini, yine emekçilere onaylatmak istiyorlar.

"Günün 24 saati dert içinde olan, öfke içinde olan emekçiler!

"Öfkemizi sınıf mücadelesine dönüştürelim! Patron partilerini patronlara bırakalım! Bu kör gidişi onaylamadığımızı, Türkiye İşçi Partisi'ne oy vererek, sandık başlarında da gösterelim!

DİRENİŞİMİZİ SANDIKLARDA GÜÇLENDİRELİM!

"Kardeşlerim!

"Şu iki yıl boyunca, tüm emekçilerin sıkıntısı arttı, faşist cinayetler arttı. Ama aynı zamanda, büyük fabrikatörlerin, bankerlerin,büyük tüccarların, büyük toprak sahiplerinin vurgunları, kârları da arttı.

"Büyük sermayenin eli kanlı bekçileri faşistler, yüzlerce yurtseveri, ilericiyi, sosyalisti öldürürken, soykırımlara girişirken, emekçileri sadece seçim zamanı hatırlayan CHP, ise kolu bağlı, seyirci kaldı. Faşist törerün kaynağına inmedi. Oysa katillerin hangi örgütlere bağlı oldukları, 'vur' emrini kimden aldıkları belli değil mi? Bu suçluiara şimdiden af vaadedenler, faşist çeteleri kan içmeye davet edenler hep belli değil mi? MC döneminde en kritik devlet görevlerine getirilenler, devlet içinde ayrı bir devlet gibi çalışanlar belli değil mi? Hepsi belli iken, bu konularda CHP neden bir şey yapmıyor? İktidar olunca emperyalizm ve büyük sermayenin hizmetine koşan, vaadlerini unutan CHP'ye, 14 Ekim'de ders vermek gerek!

"Kardeşlerim!

"MHP, ÜGD gibi açık faşist örgütler, bunların ardındaki gizli faşist odaklar, işçi sınıfının, ilerici, demokratik güçlerin politik mücadelesi ile dağıtılacaktır! Faşizmin kaynağı olan emperyalizm ve tekelci büyük sermayenin egemenliği, bizim gücümüzle kırılacaktır! Faşizme ve MHP'ye geçit vermemek için, direnişimizi seçim sandıklarında da güçlendirelim! Türkiye İşçi Partisi'ni destekleyelim!

MİLLİYETÇİLİĞE HAYIR!

"Kardeşlerim!

"Doğu ve Güneydoğu'da yaşayan emekçi halk üzerindeki baskılar, ırkçı, şoven-milliyetçi uygulama ve asimilasyon politikaları yoğunlaştırılmaktadır. Tertip, kışkırtma, toplu kırım tehditleri, birbiri peşisıra piyasaya sürülmektedir.

"Türkiye İşçi Partisi, oynanmak istenen bu oyunları boşa çıkarmak için, halkın demokratik hak ve talepleri için, özgür irade ile gönülden seçilip kabul edilen, eşitliğe, kardeşliğe, özgürlüğe dayanan birlik için mücadele ediyor...

"Yarın oylarımızla da, burjuva ve küçük burjuva milliyetçiliğine "hayır" diyelim! İşçi sınıfı partisinin, ilkeli ve bilimsel politikası etrafında birleşelim. Çark-Başak'a 'evet' diyelim!

"Kardeşlerim!

"Türkiye kapitalizmi, derinleşen bir bunalım içinde kıvrandıkça, emperyalizme gitgide daha da bağımlı duruma düşüyor. İşbirlikçi büyük burjuvazinin partileri, bu bağımlılık politikasını sürdürmek için birbirleriyle yarışıyorlar. Demirel'in ve arkasından Ecevit'in, kapatılan Amerikan üslerini yeniden çalıştırmak, göklerimizi casus uçaklarına açmak için sürdürdükleri teslimiyetçi politikayı birlikte izledik.

"14 Ekim'de, Türkiye'yi NATO'ya sokanlara, NATO'cu partilerin tümüne, bu savaş yanlılarına oy vermeyelim! Ortak Pazar'ı, Enerji Ajansı'nı, IMF'yi başımıza bela edenlere oy vermeyelim! Yurt kaynaklarını yabancı tekellerin yağmasına açanlara, oy vermeyelim!

"Çağımızın gerçek ulusal kurtuluşçuları, bilimsel sosyalistlerdir, işçi sınıfıdır, emekçi kitlelerdir! Ulusal bağımsızlık mücadelesini, başarıya götürecek olan, işçilerin, emekçilerin örgütlü mücadelesidir. Ulusal bağımsızlık için, yarın Türkiye İşçi Partisi'ne 'evet' diyelim!

DÜNYA VE TÜRKİYE SOSYALİZME GİDİYOR

"İşçi, köylü, emekçi kardeşlerim!

"Dünya sosyalizme gidiyor. Sosyalizm, dünyamızda yaşayan bir gerçek. Sosyalist düzende milyonlarca emekçi, özgürlüğün sonsuz ufuklarına doğru durmadan ilerliyor. Sosyalizmin her alanda üstünlüğü ortada. İşçi ve emekçilerin iktidarı altında bilimden spora, sanayiden sanata, her alanda gerçekleştirilen başarıları, düşmanlar bile inkar edemiyor.

"Sosyalist ülkelere her yıl yenileri katılıyor.

"Bu ülkelerde, çürümüş kapitalizmin kalıntıları temizleniyor, toplum yeni ve sağlıklı bir temel üzerinde gelişmeye başlıyor.

"Uzun yıllardan beri sosyalizmin başarılarını yaşayan ülkelerde ise, sosyalizm ileri aşamalarına yönelirken, komünizmin maddi temelleri atılıyor.

"Kardeşlerim!

"Türkiye de, dünyanın bu durdurulamaz gidişinin dışında değildir! Türkiye de sosyalizme gidiyor! Ülkemiz bu kapitalizm batağında uzun süre tutulamaz! İşçi sınıfımız ve yoksul köylüler, kurtuluşun sosyalizmde olduğunu her gün yeniden, yeniden görüyorlar.

"Güzel günler, aydınlık günler uzak değildir! Ama mücadelemiz, çetin bir sınıf mücadelesidir.

ÖRGÜTLÜ SÖMÜRÜCÜLERE KARŞI

"Sömürücüler karşımıza her yerde, tepeden tırnağa örgütlü olarak çıkıyorlar. Ellerinde tuttukları devletin, çeşitli kurumlarını, sonuna kadar kullanarak çıkıyorlar. Baskı, zulüm yollarına sapıyorlar. Sol sözler ederek işçi ve emekçileri şaşırtmaya çalışıyorlar. Sahte sosyalistleri baş tâcı ediyor, destekliyorlar.

"Ama bunların hiçbirisi sökmüyor!

"Dünyanın hiçbir yerinde de sökmedil Bir çok ülkede işçi sınıfı ve emekçi kitleler, kendi öz partileri öncülüğünde zafere ulaştı.

"Zafer, baskı ve zulmü altederek, ince oyunları bir bir boşa çıkararak, kazanıldı. Zafer, bilimsel sosyalizm ve proleter enternasyonalizmi ilkeleri etrafında, birleşllerek, kazanıldı.

"Kardeşlerim!

"İşçilerin, yoksul köylü ve emekçilerin sosyalist Türkiyesi, mutlaka kurulacaktır!

"Oylarımızı, bugün daha iyi bir yaşam, yarın daha mutlu bir dünya için ve mutlaka kullanalım!

"Boykot silahı, burjuvazinin değirmenine su taşımak için kullanılmaz!

"Tersine, AP'si, MHP'si, MSP'si ve de CHP'siyle tüm burjuva partilerini boykot edelim! Onları, Türkiye İşçi Partisi'ne oy vererek boykot edelim!

"Yarın Türkiye İşçi Partisi'ne vereceğimiz oylarla kurtuluş mücadelemizde bir adım daha atalım! Çark-Başak'lı bayrağımızı, bilimsel sosyalizmin ülkemizdeki yüce bayrağını, daha da yükseltelim!

"Sizleri, İşçilerin, köylülerin, emekçilerin partisi Türkiye İşçi Partisi'nin tüm örgütleri ve üyeleri adına tekrar saygıyla, sevgiyle selamlıyorum.

"Yarın'a güveniyoruz!

"Yaşasın İşçi sınıfının, yoksul köylülerin ve emekçi kitlelerin örgütlü yenilmez gücü!

"Yaşasın Çark-Başak!..."

İşçi kenti Kartal Demirel'e ders verdi

Geçen Perşembe günü İstanbul Kartal'da, ilçe seçim kurulunun önceden açıklanmış hiçbir kararı olmadığı halde bir miting düzenleyen Demirel'e Kartal işçi ve emekçileri iyi bir ders verdi.

Demirel'in Kartal'da miting düzenleme girişiminin öğrenilmesinden sonra Türkiye İşçi Partisi ilçe örgütü tarafından çok sayıda el duyurusu basılarak dağıtıldı. "Tekelci patronların ve büyük toprak ağalarının uşağı Demirel'in işçi kenti Kartal'da işi ne! İşçi-emekçi Düşmanı Demirel Kartal'dan defol!", "Amerikan emperyalizminin uşağı Demirel'e oy vermeyeceğiz, hesap soracağız!", "Faşist terör ve katliamların baş mimarı ve destekçisi Demirel, işçi kenti Kartal'dan defol!" sloganlarını taşıyan duyuruların dışında yine TİP örgütü tarafından 5000 adet bildiri dağıtıldı.

Türkiye İşçi Partililerin duyuru ve bildiri dağıtımı, Demirel'in mitingi başladıktan sonra mitingi izleyenler arasında da sürdürüldü.

TİP ilçe örgütü, aynı sırada ilçe merkezinden de hoparlörlerle yayına başladı. Partilerin yasal seçim faaliyetleri arasında yer alan bu yayın, önce Emniyet Müdürlüğü'nden gönderilen bir yazıyla engellenmek istendi. Yazının partililer tarafından tebellüğ edilmemesi üzerine bu kez jandarma ve polisin yayını durdurmak amacıyla TİP ilçe lokaline geldiği görüldü. CHP Genel Başkanı Ecevit'in Kartal'a gelişi sırasında yapılan hoparlörlü yayını yasa dışı saymayan yetkililerin bu girişimi, doğrudan doğruya TİP'in seçim çalışmalarını engelleme amacını yansıtıyordu.

TİP ilçe lokalinden yapılan yayını engelleme girişimi lokal önünde toplanan Kartal'lı işçi ve emekçilerin protestolarıyla ve Demirel aleyhindeki sloganlarla karşılandı. Jandarma, bu kez Kartal'lıların bu tepkisini, topluluğu coplarla dağıtmaya girişerek engellemeye çalıştı. Jandarmanın bu girişimi sırasında iki Türkiye İşçi Partili gözaltına alındı. Ama emniyet yetkililerinin bu kasıtlı ve planlı girişimleri, Demirel'in işçi kenti Kartal'dan iyi bir ders alarak ayrılmasını önleyemedi.

TİP BAŞKANLIK KURULU ÜYESİ YAVUZ ÜNAL'IN 11 EKİM TARİHLİ RADYO-TV KONUŞMASINDAN:

"NEREDE YOKSULLUK VARSA ORADA FAŞİST TERÖR DE VARDIR"

"Faşist terörün azgınlaşmasıyla, işsizlik, pahalılık, yoksulluk bir yıkım halinde, aynı zamana denk geliyor. Bu bir tesadüf müdür? Hayır arkadaşlar, kesinlikle değildir: Nerede toplumsal cinayetler varsa, orada toplumsal soygunlar vardır.

"Şu Koç'lar, şu Sabancı'lar dünyanın en çok kâr eden 200 tekelci firması içinde yer aldılar. Nasıl mı? İstifçilikle! Karaborsacılıkla! Hergün yükselttikleri fiyatlarla! Ve işçileri, ucuza çalıştırarak.

"Bunlar geçtiğimiz yıl tam 2.5 milyar dolarlık kaçak döviz piyasası kurdular. Geçtiğimiz yıl bunların kaçırdıkları vergi, tam 70 milyar lira!

"Bu ne demektir kardeşlerim? Bu soygun, her sene 10 tane İskenderun Demir Çelik Fabrikası eder. Bu soygun, her sene 200 bin işsize iş demektir. Bu, 5 yılda 1 milyon işsize iş demektir.

"Ülkemizde 5 büyük özel sektör bankası var: CHP'nin de ortak olduğu İş Bankası, Yapı Kredi Bankası, Akbank, Garanti Bankası ve Türk Ticaret Bankası. Bunlar, Koç'ların, Sabancı'ların, Kara Memetlerin, Eczacıbaşı'ların, Bodur'ların ve öteki büyük patronların bankalarıdır.

"Türkiye İşçi Partisi Plan çalışmasıyla, bu bankaların kamulaştırılmasının zorunlu olduğunu ispatladı. Çünkü tefeci ve faizci soygunun önlenmesi, ancak böyle sağlanabilir.

"Bu ne demektir kardeşlerim? Bu, bugün satın aldığımız her şeyin fiyatının yarıya yakın ucuzlaması demektir.

"Arkadaşlar! Birinden almadan, öbürüne verilemez! Büyük sermayedarlardan, büyük bankerlerden, büyük tüccarlardan, büyük toprak sahiplerinden alarak, işçi ve emekçi halka verilmeden sorunlar bitmez! Türkiye İşçi Partisi bunu söylüyor! Bunda kararlıdır! Başka çözüm de yoktur!

"Ülkemizin düze çıkabilmesi için bunlar yeter. Bunlarla birlikte, yabancı sermaye sömürüsü de biter. Çıkılır NATO'dan, Ortak Pazar'dan! Sökülür atılır Amerikan emperyalistlerinin üsleri de tesisleri de! Yırtılır İkili Anlaşmalar! IMF ve emperyalist finans kuruluşlarının esaretinden kurtuluruz.

"Ama kardeşlerim, bunlar kendiliğinden olmaz. Bu bir iktidar sorunu. Bu, devletin, kimin adına çalışacağı sorunu... Bunlar patron partileriyle olmaz."

Provokasyon taşıyıcıları suçüstü yakalandı

Provokasyon yöntemlerini sola, işçi sınıfı hareketinin içine taşımayı bilerek ya da bilmeyerek görev edinmiş kimileri bir kere daha suçüstü yakalandılar. Seçim kampanyasının başlangıcından beri Türkiye İşçi Partisi'nin çalışmalarını, goşizmden öğrenilmiş yöntemlerle aklı sıra sabote etmeye çalışan bazı "UDC slogancıları", önceki bafta sonunda İstanbul Paşabahçe' yeniden kendilerini teşbir ettiler.

6 Ekim Cumartesi günü Türkiye İşçi Partisi Paşababçe semtinde bir kahve toplantısı düzenledi. Kahve toplantısı, hazırlık çalışmalarından başlayarak emniyet yetkililerinin yoğun yasa dışı baskılarıyla karşılaştı. Partiliilerin toplantıyı duyurmak amacıyla bildiri dağıtmaları engellenmek isteniyor; yasal olduğu Seçim Kurulu tarafından kararlaştırıldığı halde arabalarla anons yapılması yasaklanıyor; toplantı yerine hoparlör yerleştirilmesi bile engellenmeye çalışılıyordu. Beykoz'un tüm semtlerinde uzun süredir sistemli bıçımde bir baskı havası yaratmaya çalışan yetkililerin, yörede ortaya çıkabilecek bir takım provokasyonlara da bel bağladığı belli oluyordu.

Bu provokasyon bekleyişine "UDC slogancıları"ndan yanıt geldi. TİP'in kahve toplantısının, ertesi günkü mitingin anons edilmesiyle tamamlandığı sırada, bağımsız aday Berla Onger' in seçim çalışmalarında sık sık görülen Hürsan adındaki bir öğretmen soru sormak talebiyle konuşma isteminde bulundu. UDC slogancısına, toplantının bir partl toplantısı olduğu, kişisel merakını kişisel olarak giderebileceğl hatırlatıldı. Bunun üzerine bağırıp çağırmaya başlayan 10-15 kişilik "UDC slogancısı" bir grup toplantı yerinin dışına çıkarıldı.

Bu olayı adeta tetikte beklediği anlaşılan polis kahvenin önüne gelerek müdahalede bulundu. Polisin müdahalesi sırasında üç kişi gözaltına alındı, bu arada bir sivil polis de yaralandı. Gözaltına alınanlardan Genç Öncü üyesi Vahdettin Özkan ise, sivil polisi yaralıdığı iddiasıyla tutulandı. Özkan'ın sivil polisi yaraladığı iddası ise, Hüseyin adındaki bir İGD'linin ifadesine dayandırılıyordu. UDC slogancısı, kahve önündeki kavga sırasında yaralanan polisi tanıdığını, "bu sivil polistir vurmayın" dedliğini, ama buna rağmen Özkan'ın polise vurduğunu söylemişti. "UDC slogancıları", provokasyon taşıyıcılığını tamamladıktan sonra, poliste de görevlerini sürdürüyorlardı!

NOT...

Yarın, hayat ve sosyalizmdir

5 Haziran 1977!..
1 Mayıs 1979!..
14 Ekim 1979!..

Pek yakın bir dönem içinden seçilmiş olan bu üç tarihten ilk ikisi bu satırlar yazıldığı zaman altı çizilerek yaşanmış olan tarihlerdir. Sonuncusu ise yazıldığı zaman değil ama bu satırların okunduğu zaman yaşanmış olacaktır...

Bu üç tarih, Türkiye'nin toplumsal ve siyasal yaşamının yoğun ve çok önemli bir döneminde, işçi sınıfının bağımsız politik hareketinin, burjuvazinin bütün politik ve ideolojik saldırıları ile ortalığı toza dumana katmasına ve bulandurmasına karşın, demir mengeneleri gördüğü ve çözdüğü üç eşsiz deney, üç tarihsel sınav niteliğindedir... İşçi sınıfının politik örgütünün safları çelikleştirdiğinin ve emekçi kitlelere uzanan sağlam traversleri pekiştirdiğinin kanıtıdır bu tarihler...

Emperyalizmle iş ortaklığını, Türkiye'yi ekonomik, politik ve askeri alanlarda peşkeş kadostrosuna uğratma derekesine vardıran tekelci büyük sermaye güçlerinin, faşist terör, ırkçı, şoven milliyetçi azgınlık, politik ve ideolojik saldırı ve saptırmalarla işçi sınıfına, emekçi kitlelere, ilerici, yurtsever tüm demokrasi güçlerine karşı giriştiği taarruz, her üç virajda da işçi sınıfının bağımsız politik hareketine, Türkiye İşçi Partisi'ne çarpmıştır. Her üçünde de burjuvazi köşeyi, yaka numarasını okutmadan dönememiştir...

Türkiye işçi sınıfının 60 yıllık politik mücadelesinin ideolojik ve pratik gelişkenliğinin bilimsel sosyalist omurgasını oluşturan Türkiye İşçi Partisi, tarihine yaraşır önemli bir sınavdan daha yüzünün akıyla çıkıyor.

Bu üç tarih rastgele tarihler değildir. Her üçünde de toplumun temel ve karşıt sınıflarının politikaları, ideolojileri nitel anlamda göğüs göğüse gelmiştir. Bunun için de, mücadele, ödün vermeksizin bir aşama, bir adım daha alarak gelişmiştir.

Bir yanda emperyalist masörlerin her türlü ideolojik cihaz, donanım ve silahlarıyla gerdirlilen profesyonel cinayet şebekeleri ile birlikte sermaye politikacılarının saldırıları, bir yanda "ya terör, ya ben" şantajıyla piyasalanan sosyal demokrat tertipler, bir yanda kariyerizmin, faydacılığın, ilkesizliğin, politik Brutus'çuluğun batağından beslenen oportünizm...

Feyzloğlu'lar ve karbon kağıdı ters takıldığında kağıdın arkasında okunan sureti: "Bizim Mehmet Ali"ler!..

Ve yakamoz gibi bir ateş-bir su ve bir kedi gözü gibi inançsız ve ibiğini suya daldıran tavuk kadar kararsız prototip Yatko Labka'lar...

Sınıfsal turnusolun ayıracında, 14 Ekim bu tabloyu netleştirdi, daha da netleştirecek.

* * *

Ve bunun yanısıra, bu satırların yazıldığı sırada, yerli büyük tekelci sermaye güçlerinin beklediği bazı misafirlerin 13 Ekim Cumartesi günü İstanbul' da olacakları da bildiriliyordu. Koçoğlukoç'ların "Türkiye'de gerekli siyasi ve ekonomik dönüşümler için" davetiye çıkardığı "ticaret ortakları"nın bu kompartımanında 15 büyük Amerikan firmasının üst yetkilileri bulunmaktadır. Konservecilikten elektronik bilgi işlem makinalarına kadar çeşitli sektörlerde iş yapan bu firma temsilcilerinin gezisi Amerikan Deniz aşırı Özel Yatırımlar Kurumu (OPIC) tarafından düzenlenmiştir.

Türkiye'de "seçim" gününe senkronize edilen bu gezi vesileslyle 42 yerli firmanın Amerikalı ticaret ortaklarıyla görüşme isteğinde bulunduğu bildirilmektedir.

Geziyi düzenleyen OPIC'ın kuruluş ve faaliyet amacı şudur: *"Amerikan özel sektörü ve Amerikan kaynaklı uluslararası firmaların Amerika dışında yapacakları yatırımları devalüasyon ve devrimler gibi çeşitli sosyo-ekonomik risklere karşı sigorta etmek!..."*

Amerikalı iş adamlarına sunulmak üzere 25'i İstanbullu işadamları, 15'i de Ankaralı işadamları tarafından 40 adet proje hazırlandığını belirttikten sonra bu konuda verilen haberin şu bölümünü de okuyalım:

"- Türkiye'ye gelecek Amerikan işadamları heyeti için Ankara'daki Ticaret Ateşiliği tarafından hazırlanan bir raporda, Türkiye'nin dünyanın en büyük demokratik ülkelerinden biri olduğu ve ABD ile yakın dost ve müttefik olduğu vurgulanmaktadır. Rapora göre, büyük Amerikan firmaları gibi küçük Amerikan firmalarının da Türkiye'de yatırım yapabilecekleri ve devletin tüm teşviklerinden yararlanabilecekleri kaydedilmektedir. Türkiye'deki bir kaynak işçisinin eline geçen günlük ücretin, Amerika'da aynı özellikle bir kaynak işçisinin saatlik ücretine eşit olduğu bildirilen raporda, Türkiye'deki yabancı sermaye yasalarının, dünyada en liberal yasalardan biri olduğu vurgulanarak, Ecevit hükümetinin yabancı sermaye düzenlemesinde yapacağı değişikliklerle, yabancı sermayeye daha geniş olanaklar sağlayacağı belirtilmektedir..."

Evet, bir Amerikan raporudur bu.

14 Ekim görüldüğü gibi daha başka şeyleri de netleştiriyor.

* * *

Yarından tezi yok, Türkiye'nin tüm ilerici, yurtsever, sol, sosyalist demokrasi güçlerinin saflara koşma günüdür.

Siyaset, istatistik demek değildir. Öbek öbek yanlışların doğru aritmetik toplamı değildir işçi sınıfının politik mücadelesi.

İşçi sınıfı biliminin ve örgütünün önderliğinde, toplumsal kurtuluşa, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizme doğru haydi ileri.

Yarın, niyetlerle değil, yürek ve bileklerle kurulur.

Yarın, hayat ve sosyalizmdir...

Ferhat Gün

Yedi yoldaşa selamımız var

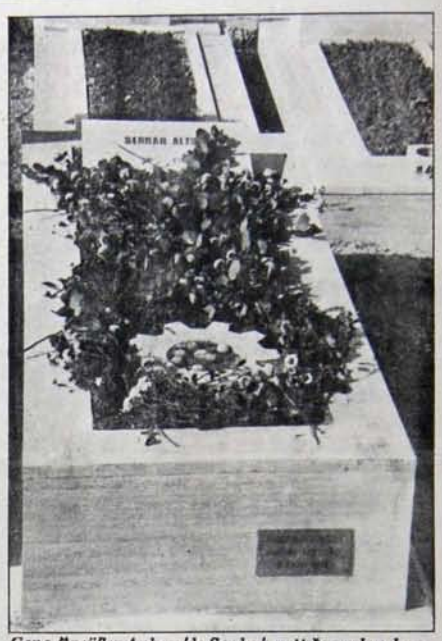

Genç Öncü'ler Ankara'da Serdar'ı yattığı yerde selamladılar.

Bursa yedilerin anısını bayraklaştırdı

8 Ekim 1978 gecesi faşist çetelerin düzenlediği Bahçelievler katliamında üç şehit veren Bursa, sosyalizmin yiğit savaşçılarını bir kez daha selamladı.

Latif Can, Osman Nuri Uzunlar ve Efraim Ezgin için Türkiye İşçi Partili yoldaşları tarafından düzenlenen törenler, Çeltikçe ve Yenişehir'deki anma toplantılarıyla başladı. Yenişehir'de Latif Can'ın ve O. Nuri Uzunlar'ın Çeltikli'de Efraim Ezgin'in mezarları başında yapılan toplantılarda Parti yöneticileri konuştular, şehitler için saygı duruşunda bulunuldu. Bu toplantılara, otobüs ve taksilerle gelen çok sayıda yurttaş ve Partili katıldı.

8 Ekim gününün akşamında ise yine Yenişehir'de Türkiye İşçi Partisi tarafından bir gece düzenlendi. İşçi Kültür Derneği Bursa Şubesi'nin de gösterilerle katıldığı gecede, TİP Başkanlık Kurulu üyesi Yavuz Ünal, Bursa İl Başkanı Cengiz Koç birer konuşma yaptılar. Polisin yarattığı terör havasına karşın geniş bir katılımla düzenlenen geceye yiğit sosyalist şehitlerin yakınları da katıldı.

Diğer taraftan Latif Can ve Osman Nuri Uzunlar'ın babası ile Efraim Ezgin'in kardeşi, Yürüyüş okurlarına iletilmek üzere gönderdikleri mesajda şunları söylediler:

"Kaybettiklerimizin babası, kardeşi, yakını olarak bizler 1 yıl sonra 8 Ekim'de şu gerçeği yine gördük: 1 yıl sonra bugün onların sadece bizlerin evlatları olmadıklarını anladık.

En üst organından en alt birimine kadar, yöneticisinden sempatizanına kadar tüm Türkiye İşçi Partilileri bizim duyduğumuz acıyı duymuşlar ve unutmamaya and içmişler.

Bizim için artık binlerce, onbinlerce evladımız, kardeşimiz, arkadaşımız var.

Ve bizler bir yıl sonra bugün bu durum nedeniyle acımızı içimize gömüyor ve kaybettiklerimizin örgütünü daha yakından izliyoruz.

Bu duygularımızın derginiz aracılığı ile tüm parti üyelerine, sempatizanlarına, partiye gönül vermiş insanlara en içten selamlarımızla birlikte iletilmesini diliyoruz.

8 Ekim Türkiye İşçi Partisi'nin onur günü. 8 Ekim'ler, Vedat Demircioğlu'dan Şerafettin Atalay'a, Bahçelievler'de katledilen 7 yiğit insana dek, bilimsel sosyalist mücadelenin şehitlerinin Türkiye İşçi Partisi'nin mücadelesinde yaşatıldığı, anıldığı günler olacak. Türkiye İşçi Partisi, mücadelesinde yitirdiği yoldaşlarını her 8 Ekim'de bütün parti örgütlerinde yapacağı toplantılarla anacak.

Geçtiğimiz 8 Ekim'de İstanbul'da yapılan Parti Onur Günü toplantısı, mücadele heyecanının yükseltildiği, mücadele azminin bilendiği bir toplantı oldu. Düzenlenen programda, Parti üyelerinin oluşturduğu koro çeşitli marşlar söyledi.

TİP Genel Başkanı Boran, toplantıda bir konuşma yaptı. Boran, Parti şehitlerinin işçi sınıfı hareketi içindeki yerini vurguladı. Faşizmin katlettiği şehitlerin, yaşamlarını vererek de işçi sınıfının mücadelesine ne denli önemli katkılar yaptıklarını belirten Boran, faşizme karşı mücadelede işçi sınıfının partisinin sorumluluğunu ve faşizmi yenecek tek gücün parti tarafından örgütlenen kitlelerin gücü olacağını dile getirdi.

Boran'ın konuşmasından sonra, TİP Ankara İl Örgütü tarafından hazırlanan bir gösteri sunuldu. Bir saat kadar süren gösteride, işçi sınıfının politik mücadelesinde Mustafa Suphi ve 15'lerle başlayıp bugüne dek yitirilen şehitler anıldı. Parti'li şehitlerin Parti saflarında mücadele eden yakınları da toplantıda bulunuyordu. Şerafettin Atalay'ın kardeşi Mustafa Atalay, Amasya'da katledilen kardeşinin intikamını ancak örgütlü mücadeleyle, Parti içinde alacağına inandığını ve Atalay'ın tüm yakınlarının Parti içinde mücadele verdiklerini söyledi. Yılmaz Derebaşı'nın kardeşi, "NATO'ya Hayır" kampanyasında öldürülen kardeşinin ardından ağlamadığını ve emperyalizme karşı mücadeleyi TİP saflarında verdiğini anlattı. Trabzon'da katledilen Necdet Bulut'un eşi Neşe Bulut, Necdet Bulut'un Server Tanilli'ye yazdığı, faşizme karşı mücadeleden sözeden bir mektubu okudu. Bahçelievler'de katledilen Serdar Alten'in kardeşi Serhat Alten de, Alten ailesinin Türkiye İşçi Partisi saflarında mücadele ettiğini ve Serdar Alten'in intikamını bireysel olarak değil, işçi sınıfının politik örgütü içinde alacaklarını belirtti. TİP Ankara İl Örgütü tarafından düzenlenen program, Serdar Alten'in babası, TİP Amasya Senato adayı Turgut Alten'in yazdığı bir türkünün okunması ile tamamlandı.

8 Ekim Onur Günü toplantısı "Faşizmi ezeceğiz", "Hesap soracağız", "Şehitlerimiz aramızda" sloganlarının salonu dolduran işçi ve emekçiler tarafından durmaksızın haykırılması ve Genco Erkal'ın Nazım Hikmet ve Brecht'ten şiirler okumasıyla sona erdi.

Mücadelemizde bayraklaşan isimleri onurla anıyoruz

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ GENEL BAŞKANI BEHİCE BORAN 9 EKİM AKŞAMI RADYO-TELEVİZYONDA YAPTIĞI KONUŞMAYI BAĞIMSIZLIK-DEMOKRASİ- SOSYALİZM MÜCADELESİNİN ŞEHİTLERİNE AYIRDI. BORAN'IN KONUŞMASININ TAM METNİNİ SUNUYORUZ.

"Serdar Alten, Latif Can, Efraim Ezgin, Salih Gevenci, Faruk Ersan, Osman Nuri Uzunlar, Hürcan Gürses.

"Faşizmin kahrolası ölüm tırpanı onları körpe fidanlar gibi biçti bir sonbahar gecesi. Bir yıl önce, Ankara'da, Bahçelievler'de...

"İşçi, köylü, emekçi kardeşlerim!

"Bugün bizim partimizin onur günüdür. Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinde bedenen yitirdiğimiz, ama mücadelemizin daha derinden kavranarak, daha büyük kararlılıkla yürütülmesinde sonsuza dek yaşatacağımız yiğit şehitlerimizi onurla anma günüdür.

"Ama sadece anmak değil!

"Ortak davamıza bağlılığımızı, mücadele azmimizi, zafere kesin inancımızı tazelediğimiz, doğruladığımız, daha da güçlendirdiğimiz gündür. Biliyoruz ki, onlar da kendilerinin, bir matem havası içinde göz yaşlarıyla değil, inanç, umut ve zafer türküleriyle anılmalarını isterlerdi.

"Kardeşlerim!

"Bu yedi yoldaşımız ne ilk, ne de son kayıplarımızdı. Onlardan sonra yedi yoldaşımız daha yaşamını yitirdi son bir yıl içinde. Yitirdiğimiz ilk yiğidimiz, 1968'de Amerikan Altıncı Filosuna karşı direnen Vedat Demircioğlu'ydu. Emperyalizmin yerli uşakları faşistler, daha sonra Ankara'da, Amasya'da, Sivas'ta, Hatay'da Türkiye İşçi Partililerin canlarına kıydılar.

"Ama bu kadar da değil!

"Daha gerilere gittiğimizde, Türkiye işçi sınıfının 1920'lerde politik örgütlenmeye ilk adımını attığında on beş kurban daha verdiği görülür; Mustafa Suphi ve yoldaşlarının Karadeniz'de boğdurulmasıyla... Bugün Mustafa Suphilerin örgütlü mücadele geleneği, mücadelemizin bayraklaşan isimlerinin tümü, Türkiye İşçi Partisi'nin şanlı mücadelesinde yaşıyorlar ve yaşayacaklar!

"Kardeşlerim!

"İşçi sınıfı ve emekçi kitleler ne elde etmişlerse haktan, özgürlükten yana, sınıf çıkarlarından yana hep mücadele ve çetin uğraşlarla elde etmişlerdir; dünyada da, bizde de. İngiltere'de işçi sınıfı seçimlerde oy hakkı için 30 yıl mücadele etmiştir. Fransız İhtilali'nden sonra Fransız işçi sınıfı grev hakkını kabul ettirebilmek için yüz yıla yakın uğraşmıştır. Şimdi, işçi bayramı olarak; birlik, mücadele, dayanışma günü olarak kutladığımız 1 Mayıs, 1886'da Amerika Birleşik Devletleri'nde sekiz saatlik işgünü için yapılan mücadelede işçilerin öldürüldüğü gündür. Sosyalizmin uygulamada ilk gerçekleştirilişi de 1917 Büyük Ekim Sosyalist Devrimi ile olmuştur. Tarih göstermiştir ki, sonuç emeğin, kitlelerin zaferi oluyor her zaman.

"Bugün dünya nüfusunun beşte ikisi sermayenin boyunduruğundan kurtulmuş olarak yaşıyor. İşsizlik, yoksulluk, okulsuzluk, hastahanesizlik ve benzerleri nedir bilmeden; emeğine, yaptığı işe göre gelir alarak, maddeten ve manen insanca yaşıyor. Dünyanın bir çok ülkesinde halk kitleleri hem kendilerini boyunduruk altına almış emperyalizme, hem de kendi sömürücü sınıflarına karşı mücadele vererek ulusal ve toplumsal kurtuluşa yöneliyorlar.

"Bizde de işçi sınıfımızın yüz yılı aşkın bir mücadele tarihi var. İşçi sınıfımızın ve emekçi kitlelerin bugün sahip oldukları ekonomik, demokratik hak ve özgürlükler bu yüz yılı aşkın mücadelenin birikimiyle kazanılmıştır. Bu hak ve özgürlükler bir lütuf olarak verilmemiştir; söke söke alınmıştır.

"Kardeşlerim!

"Parti saflarından verilen kurbanlar yanı sıra, Türkiye İşçi Partisi'nin örgüt merkezlerine, toplantılarına yapılan saldırıların sayısı bir bir hatırda tutulamayacak kadar çoktur. İlk saldırı, 1962'de 141-142. maddelerin kaldırılması kampanyasında, tüm ilericileri biraraya getiren, hınca hınç dolu Beyaz Saray toplantısına yapılan saldırıydı. Bunu Gültepe, Akhisar, Gaziantep, İstanbul, Ödemiş, Fatsa olayları ve kırkı aşkın daha başka saldırılar izledi. Parlamentoya girdikten sonra Türkiye İşçi Partililer Millet Meclisi'nde dahi kanlı saldırıya uğradılar.

"Ama kardeşlerim, hiç mi hiç yılmadılar! Şimdi faşist cinayet şebekelerini tam yol piyasaya sürerek halkı; ilerici, demokratik, sol güçleri yıldırmak, sindirmek istiyorlar. Ama nafile! Bu amaçları gerçekleşmeyecek, demokratik güçlerin emperyalizme ve faşizme karşı mücadelesi devam edecektir.

"Kardeşlerim!

"12 Mart döneminin, büyük sermaye sınıfına yani burjuvaziye en büyük armağanı, Türkiye İşçi Partisi'ni kapatması ve yöneticilerini meşhur 141. maddeden mümkün olan en ağır hapis cezasına çarptırması oldu. Ama Türkiye İşçi Partililer bundan da yılmadılar. Mahkeme salonunu bir foruma, sanık sandalyesini bir kürsüye çevirmesini bildiler. Sıkıyönetim Mahkemesi önünde de demokratik hak ve özgürlükleri ve bilimsel sosyalizmi cesaretle savundular. Bir adım gerilemediler.

"Üç yıla yakın hapis yattıktan sonra tahliye olunca, işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisini oluşturma çabalarına giriştiler. Ve birinci Milliyetçi Cephe hükümetinin kuruluşundan bir ay sonra, 1 Mayıs 1975'te Türkiye İşçi Partisi'ni tekrar kurdular. Türkiye İşçi Partisi'nin bu kuruluşu, gerici güçlerin toparlanıp, MHP'yi de içine alan en sağcı bir iktidar oluşturmasına karşı, MC'ye karşı, işçi sınıfımızın verdiği cevaptı.

"Şimdi Türkiye İşçi Partisi daha güvenli, daha sağlam adımlarla ilerliyor. İşçi sınıfının politik hareketi gelişiyor, güçleniyor. Eskisinden daha dinamik, daha bilinçli, daha disiplinli! İşçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi olmanın tüm sorumluluğuna sahip ve dövüşken! İşçi ve emekçi kitlelerin demokratik hak ve özgürlüklerinden en küçük bir ödün verilmesine razı değil. 1 Mayıs 1979'da kanıtladığı gibi!

"Türkiye İşçi Partisi, işçi, köylü ve emekçileri, ilerici, demokratik güçleri yarı yolda bırakmaz! O'na güvenebilirsin! Türkiye İşçi Partisi'nin mücadele tarihi, bunun açık kanıtıdır.

"Dün ve bugün, Türkiye'nin dört bir yanında Parti örgütlerimiz Onur Günü toplantıları yapıyorlar. Mücadelemizin bayraklaşan tüm isimlerini saygıyla, sevgiyle, onurla anıyoruz. Ama biz, ölenleri geçmişe, mücadele bayrağını uzlaşma hesaplarına teslim edenlerden değiliz! Ölülerimizin hesabını soracağız! Bizim sorduğumuz hesap, bütün işçilere, bütün köylülere, bütün emekçilere çektirilenlerin hesabı olacaktır! Şehitlerimizin bıraktığı yerden, öfkemiz bilenerek, kinimiz kabararak, saflarımız çelikleşerek, sınıf mücadelemizi daha büyük bir çaba ile, daha büyük özverilerle, daha derin bir bilinçle yürütüyoruz! İşçi, yoksul köylü, emekçi kitlelerin ve ilerici, demokrat, yurtsever güçlerin iş ve güç birliğiyle faşizmi mutlaka yenecek, sömürü ve zulmü yok edeceğiz!

"Yaşasın işçi sınıfımızın, yoksul köylüler ve ilerici, demokrat güçlerin örgütlü birleşik gücü!

"Selam mücadelemizde yitirdiğimiz tüm yoldaşlara!

"Selam Dünyanın ve Türkiye'nin aydınlık geleceğine!"

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ GENEL SEKRETERİ NİHAT SARGIN'IN 12.10.1979 GÜNLÜ RADYO-TELEVİZYON KONUŞMASI:

"Yetişkin, özverili kadroların partisi"

"İşçiler, Köylüler, Emekçiler, Kardeşlerim!

"Seçim kampanyasının sonuna geldik sayılır. Yarın kampanya bitiyor, radyo televizyon konuşmaları da son buluyor. Bilmem içinizde bu konuşmaları sabırla sonuna kadar izleyen var mı? Ben bir parti yöneticisi olarak kendimi mecbur hissettiğim için dayandım ama, sonunda gözümüzün içine baka baka yalan söylenmesinden de bıktım, usandım.

"Gene de, burjuva politikacılarını biraz dikkatle dinleyince bazı gerçekler kendini göstermiyor değil. Artık bugünkü düzenl, kapitalizmi doğrudan savunmak tümüyle olanaksız hale geldi, bunun onlar da farkında.

"Hatta din sömürücüsü selametçilerle, kapitalizmin vurucu gücü faşist milliyetçi hareketçiler kendilerini kapitalizmden dışlamaya bile çalışıyorlar. Tabii, sosyalizmi de inkar ederek. Sanki dünya yüzünde kapitalizmle sosyalizm dışında bir üçüncü yol varmış gibi. Bu olmayan üçüncü yolu savunanlardan birisi de 'hakça, insanca düzenden' söz eden CHP. Bereket kardeşlerim biz bunları yakından tanıyoruz, biliyoruz. Çünkü hepsinin de iktidarları altında yaşadık; yaşamaktayız.

"Bu konuşmalarda dikkatli bir gözden kaçmayan bir nokta daha var. Hepsi de bir konuda tek söz bile etmiyorlar. Biz her gün yoksullaşırken, ülkemiz uçan kuşa borçlanırken bizim yoksulluğumuz kimleri zengin ediyor? Kimlerin servetlerine yeni servetler katıyor? Bu düzen kimin çıkarına nasıl işliyor? Ülkeyi düze çıkarmak için kimden, nasıl alıp, kime verecekler? Bu konuda çıt yok.

Kardeşlerim!

Bu seçimde bizim dışımızda yalnız burjuva partileri yok. Bu düzene karşı olduğunu ilan eden başka partiler, hatta bağımsızlar var. Onlar da oylarınıza talip. Yalnız bu konuya geçmeden seçim yasasındaki son değişikliğin ilginç öyküsünü kısaca aktarmak istiyorum sizlere. Ve böylece sermaye sınıfı ve partilerinin herşeyi inceden inceye nasıl hesap ettiğini. Geçtiğimiz yıl kapalı kapılar ardında aylarca süren çalışmalardan sonra Meclis'teki özel komisyonun başkanı bir açıklama yaptı. AP'si, MHP'si, MSP ve CHP'siyle hatta tek milletvekilli CGP'siyle tüm burjuva partileri seçim yasasındaki değişiklikler konusunda anlaşmışlardı. Örneğin Meclis'te tek temsilcisi olan parti, örgütlü olsun olmasın seçime katılabilecekti. Buna karşılık Meclis'te temsilcisi olmayan partiler için 15 ilde bütün ilçelerde örgütlü olma koşulu bir kalemde 20 ile çıkarılmış bulunuyordu. Neydi bu değişikliğin nedeni? Bir açıklama yoktu; ama anlaşılan, ne yapıp edilmeli, Türkiye İşçi Partisi seçime sokulmamalıydı. Oysa Partiniz bu yasa taslağı açıklandığında 20'den fazla ilde tam olarak örgütlüydü Sonradan bunu öğrenmiş olmalılar ki, tasarı Meclis'e geldiği zaman ne görelim, 20 il koşulu bu sefer olmuş 23! Ama gene yanılmışlardı. Türkiye İşçi Partisi'nin örgütlenme hızına erişmelerine imkan yoktu. Üçte bir koşulunu yarıya bile çıkarsalar, yani 34 ilde tam örgütlü olmayı şart koşsalar bile Türkiye İşçi Partisi'nin seçime katılmasını gene engelleyemeyeceklerdi.

"İşte ne olduysa o sırada oldu. 4 burjuva partisinin, o birbirlyle hiç anlaşamadığı iddia edilen 4 burjuva partisinin dördünün de ortak önerisiyle yeniden 15 il'de örgütlenmek yeterli sayıldı. Hem de örgütlenme için yeniden 2 ay süre tanınıyordu. Ne olmuştu böyle birdenbire, gökten ilham mı gelmişti! Türkiye İşçi Partisi'ni engelleyemeyeceklerini anlayınca öteki sol partilere yeşil ışık mı yakıyorlardı yoksa?

Adı parti olmakla birlikte, bazılarının bu kadar dahi örgüt gücü yoktu. İster istemez seçime katılamadılar. SDP'ye gelince önce ancak 9 ilde örgütlü olduğundan seçime giremiyeceği ilan edildi ama arkasından İçişleri Bakanlığının 15 ilde örgütlü bulunduğuna dair yeni bir yazısı üzerine seçimlere katıldığı açıklandı. Her nasılsa, İçişleri Bakanlığı ortalama 60 ilçe örgütünün varlığını birdenbire keşfedivermişti.

"Şimdi SDP televizyon konuşmalarında — başkaca bir faaliyeti yok ya — Türkiye İşçi Partisi'ne çatmayı hiçbir konuşmasında ihmal etmiyor. Şaşırmış değiliz. Burjuvazinin onları seçime sokarken kendileri için düşündüğü rolü oynuyorlar ve şükran borçlarını da böylece ödemiş oluyorlar.

"Kardeşlerim; Burjuvazinin oyunu çok. Bizim ise, dönek lerle, kerameti kendinden menkul şeyhlerle kaybedecek vaktimiz yok. 12 Mart faşist döneminde balyozcu Erim'i kutlamaya koşanları ve oy verip destekleyenleri halkımız unutmadı, yazılan makalelerin Sıkıyönetim Mahkemesinde TİP aleyhine delili diye kullanıldığını da... Bugün de faşist Hergün gazetesi onlara övgüler düzüyor, 12 Mart'çı ve NATO'cu damat Metin Toker "solcu olsaydım oyumu SDP'ye verirdim" diyor.

"Ne diyelim. SDP de, yöneticileri de Hergün'lere, Toker'lere ve tüm burjuvaziye kutlu olsun.

"Bunların 'bağımsızlık'tan bahsetmeleri hadlerine mi düşmüş! Bugün bütün dünyada ve ülkemizde ulusal bağımsızlığın tek ve gerçek savunucusu işçi sınıfıdır, bilimsel sosyalistlerdir. Burjuvalar ve burjuvazinin gölgeliğine sığınanlar değil!

"Bir parti daha var ki kardeşlerim, devamlı olarak 'birlik'ten söz ediyor. Bu, önemli konudur, ciddi konudur. 'Birlik' durmadan gevezeliği edilecek, yozlaştırılacak bir kavram değildir. Hele hele solun bölünmüşlüğü hikayesini dile dolayarak, burjuvazinin solu güçsüz gösterme gayretlerine yardım ederek, çözülecek bir konu hiç değildir. Devamlı birlikten dem vuran bu partinin kısa yaşamında en az 5 defa bölündüğünü ve yeni yeni gruplar türettiğini biliyor musunuz?

"Kardeşlerim!

"Birlik, laf ebelliği ile değil, mücadele içinde işçi ve emekçi kitleler bilimsel sosyalizme kazanılarak gerçekleştirilecektir. Yapılması gereken ve bizim yaptığımız budur!

"Kimlleri de seçimleri boykot etmeyi savunuyor sol adına. Bunları Marksizm-Leninizme göre yargılamayı bir yana bırakalım, bugünkü somut duruma bakalım: Savunulan görüşün nesnel sonucu, solun mutlak oyunun düşmesi, buna karşılık burjuva partilerinin, bu arada faşist MHP'nin daha büyük bir oy oranına sahip olduğu iddiasıyla başımıza daha büyük bir bela kesilmesi olmayacak mıdır? Parlamentonun burjuva niteliği dünden bugüne değişmedi. Ama aynı gençler 1977 seçimlerinde böyle bir kampanyaya girişmediler. Onlar da CHP'ye umut bağlamışlardı. Ve ufukları CHP'yi aşamadığı içindir ki, bugün "umut" yıkılınca çözümsüz kalmışlardır. Pasifçe "seçimlere katılmayın" demenin ötesinde söyleyecek sözleri yoktur artık.

"Kardeşlerim,

"Sosyalizme uzun soluklu, dirençli, kararlı, inançlı bir mücadeleyle kavuşacağız. Bu her yerde böyle oldu. Bu mücadelede en büyük silahımız örgütlülüğümüzdür, örgütümüzdür. Her hal ve şartta mücadele edebilecek örgütümüzdür. Biz bilimsel sosyalistler, biz TİP'liler örgütlülük düzeyimizi geliştirip yükseltecek her olanağı sonuna kadar kullanır, değerlendiririz. Seçimlerde de.

"Kardeşlerim,

"Örgüt insanlardan oluşur. Örgütü yönlendiren ve yöneten de insanlardır, kadrolardır. Yetişmiş, becerili, özverili burjuvazinin tüm saldırılarına karşı koyacak güçte, bilinçli kadrolar! Son konuşmasında Genel Başkanımız değindi: Türkiye İşçi Partisi denenmiş, sınanmış kadroları, örgütlülük düzeyi ve tüm üyeleriyle, ideolojik sağlamlığı ve sorumluluğu ile işte O partidir! Çok genç yaşlardan beri hareket ve mücadele içinde olan ve yaş durumlarına göre mücadele içindeki yaşamları 15 yıldan 35 yıla kadar uzanan sınanmış kadroları olan bir partiyiz biz! Küçük bir örnek: 7 kişilik Başkanlık Kurulumuzun mahkum olduğu ceza süresi topluca 100 yıla ulaşmaktadır. Fiilen yatılan da bunun dörtte biri. Süregelen soruşturmaların, gözaltına alınmaların, tutuklanmaların, açılan davaların sayısını unuttuk. Saldırılar, cinayetler ölümler bunun dışında.

"Ne yapmıştı Türkiye İşçi Partilileri? Cana mı kıymışlardı, kimsenin karısına kızına göz mü koymuşlardı faşistler gibi? Yahut çalıp çırpmışlar mıydı? Rüşvetle, karaborsacılıkla vurgunlar mı vurmuşlardı sizin ceplerinizden? Hayır hiçbiri değil! Türkiye İşçi Partilileri kurtuluş yolunu görüp gösterdikleri için bu cezalar verildi onlara. İşçi sınıfının mücadelesinde, bağımsızlık, demokrasi sosyalizm mücadelesinde en ön safta yer aldıkları için bu kadar yıl hapis yattılar. Ama ne demişti şair daha Osmanlı döneminde:

"Merkez-i hâke atsalar da bizi
Kürre-i arzı patlatır çıkarız"

Türkiye İşçi Partilileri Osmanlı şairinden geri kalacak değillerdir. Bugüne kadarki geçmişleri bunu fazlasıyla kanıtlamaktadır.

"Burjuvazi, saltanatına gerçekte kimin son vereceğini, kimden çekinmek, korkmak gerektiğini çok iyi bilir. Ve elinden geleni ardına koymamaya çalışır. Çalışmaktadır da.

"Kardeşlerim,

"Sosyalizm uzun solukiu, inançlı, kararlı, özverili bir mücadele işidir demiştim. Sizleri, bu mücadelede yer almaya çağırıyorum! Mücadelenin en büyük silahını, işçi sınıfının politik örgütünü, Türkiye İşçi Partisi'ni güçlendirmeye çağırıyorum. O'nu desteklemeye, O'na omuz vermeye çağırıyorum! O'na üye olmaya çağırıyorum!

"Türkiye İşçi Partisi'nin bütün illerde katıldığı Pazar günkü seçimler bu yolda yeni bir adım olacaktır. Çark-Başak'a basılacak her "evet" mührü mücadelemiz için yeni bir kazanım olacaktır. Daha büyük, daha üstün kazanımlar için basamak olacaktır. Sizi, Çark-Başak'a "evet" demeye çağırıyorum!

"Aydınların kurtuluşu sosyalizme giden yoldan geçiyor"

TİP ANTALYA SENATO ADAYI VELİ LÖK'ÜN 7 EKİM'DE YAPTIĞI RADYO-TV KONUŞMASINDAN:

"Bilim adamları, aydınlar, yani bizler, sadece gerçekleri söyleyerek bu koşulları düzeltemeyiz. Suçlunun üzerine gidilmedikçe, suçlu mahkum edilmedikçe, başarıya ulaşılamaz. Suçlu, geleceğimizi emperyalist güçlere satışa çıkaran, büyük sermaye sahipleridir. Topiumun çektiği her sıkıntının altında, onların çıkarları yatmaktadır.

"Öğrendiklerim ve kişisel tecrübelerim bana, işçi sınıfının politik hareketinden giç almadıkça, insanca yaşama mücadelesinin başarıya ulaştırılamayacağını gösterdi. İşçi sınıfı partisi ile birlikte mücadele vermeden, toplumda en basit bir engelin bile aşılamayacağını öğretti.

"Türkiye İşçi Partisi'nin mücadelesinde, aydınların son derece önemli yeri vardır. Ve bu doğaldır. Çünkü sosyalist hareket, işçi sınıfı öndcileriyle, sosyalist aydınların kaynaşmasından doğup gelişir. Ve işçi sınıfı, her geçen gün daha çok ilerici, demokrat, yurtsever aydını yanına alarak sosyalizme ulaşır.

"Aydınlar da, parti eylemi içinde ve onun etrafında yer alarak kendilerini yenilerler. Aydınların kurtuluşu da, işçi sınıfı partisinin sosyalizme giden aydınlık yolundan geçer. Ve sosyalizmde aydınlar kendilerini durmadan geliştirerek, topluma hizmet etmek için gerekli tüm olanaklarla donanmanın, mutluluğunu yaşarlar.

"Tüm aydınlarımızı, işçi sınıfı hareketini, Türkiye İşçi Partisi'ni desteklemeye çağırıyorum! Onun işareti olan Çark—Başak'ı desteklemeye çağırıyorum."

Dış politikada işbirlikçilerin forumu

Emperyalizmin saldırgan politikası geçtiğimiz hafta içinde yeni adımlar attı. Soğuk savaş tahrikçiliği tırmandırılıyor. Küba'da Sovyet askerleri masalını atan ABD işgal altında tutmakta olduğu Küba topraklarına asker yığıyor. Avrupa'da asker sayısının indirilmesine karşı çıkıyor. Avrupa'ya yeni füzeler yerleştirilmesini kararlaştırıyor. NATO askeri manevraları birbirlerini izliyorlar. Kapitalist sistemin bunalımını ihraç etmek için emperyalizm saldırganlığını artırıyor. Bu ortamda Türkiye'de "Yeni Forum" isimli "tarafsız" bir dergi yayınlanmaya başlandı.

Dergi, Türkiye için ne yapılmak istendiğini kendisi açıkladı. Hiç çekinmeden. İkinci sayısında "Demokratik düzen içinde çözüm, güçlü bir çoğunluğa dayanan, geniş tabanlı bir hükümetin cesur, sıratlı ve kararlı bir şekilde meselelerin üstüne yürümesi ile mümkün olabilirdi" deniyor. (ara rejim tartışması, s.2). Vurgu ' demokratik düzen içinde çözümün *artık olanaksız* olduğu üzerinde. Çözüm yolu da aynı yerde açıklanıyor: "... Cumhuriyetin ilk kurulduğu günlerde olduğu gibi, ancak öznel önlemlerle..." Vurgu özel önlemler, biçim üzerine. Cumhuriyetin gereken "demokratik düzen" dışı "özel önlem" ve "yöntemlerin" kimlerin çıkarlarını savunmak için öngörüldüğü. Forumun dış politika sayfaları bu sorunun cevabını tüm çıplaklığı ile veriyor.

Forumcular bu konuda da çok "içten". Kendilerini hiç saklamıyorlar. Açıkça yazıyorlar, emperyalizmle işbirliği ve organik bağların artırılmasına, pekiştirilmesine "vuslat" gözü ile baktıklarını. AET konusunda yazılarının başlığı "Vuslat Gene Başka Bahara Kaldı". Bahar gerçekleştirmek için harekete geçtikleri demokrasi güçlerinin "tenkil" edilecekleri dönem olacak.

Forumcuları meydana süren, kendilerinin ilan ettiği biçimi ile "Vatan ve Cumhuriyetin tehlikede" olması. 2. sayıda başyazının başlığı böyle. Tehlike karşısında onları üzen şey ise "dost devletlerin uyarılarının kulak ardı edilmesi". Harekete talip olmalarının gerekçesi de "son yıllarda Türkiye'nin Batılı ülkelerin yönetici ve kamuoylarını pekçok nedenle endişeye sevketttiği artık bir gerçektir" sözleriyle açıklanıyor. (Türkiye ile ilgili bir toplantı, s. 7). Aynı yazıda "özellikle İran ve Afganistan olaylarından sonra Batı dünyası için Türkiye'nin sorunlarının çok yönlü olarak incelenmesi ve çareler aranması ihtiyacını doğurmuş görünmektedir" denilerek kimin adına harekete geçtiklerini belirtiyorlar. İlk açık eylemleri 10-12 Eylül'de "Batının mümtaz bilim adamları ve diplomatları" ile Trabya'da yapılan toplantı oluyor.

Forumcular uluslararası toplantılar düzenliyorlar. Ancak toplantılarını bildirdikleri aynı sayıda "U2 Uçakları" başlıklı yazıda, bu konunun; "ABD ile Türkiye arasında son derece ciddi ve önemli bir sorunun Türkiye tarafından basına intikal ettirilmesi her iki ülkenin birbirlerine karşı sempatik olmayan kamuoyları üzerinde hiç şüphesiz olumsuz bir etki yapmıştır" diyorlar. Ulusal bağımsızlığı doğrudan ilgilendiren bir konuda halkın bilgi sahibi olması "Kapalı Kapılar Ardında Washington" ile oyun oynayanların oyunlarını bozduğundan Forumcuları çok kızdırıyor. Halkın oynanan oyunları öğrenmesi oyunu bozacağından kızmakta çok haklılar. Ama oyunun ne olduğunu yine kendileri yazıyorlar. Başyazıda şöyle deniyor: "Türkiye Nato üyesidir. Bir dış saldırı karşısında kendini kollektif savunma sisteminin güvencesi altında hissedebilir. Fakat şimdi tehlike sınırlarda tanklarla ve uçaklarla yapılan açık tecavüz şeklinden çıkmış, çok daha değişik bir nitelik kazanmıştır. Tehlike şekil değiştirerek içten çökertme şekline dönüşmüştür."

Forumcuların söylediği "Türkiye'nin *dolaylı* bir saldırı tehlikesi ile karşı karşıya olduğu. Bu saldırıya karşı "Batı'nın' harekete hazır olduğu uyarılar yaptığı da derginin çeşitli yerlerinde daha önce de gösterdiğimiz gibi yer alıyor.

Başyazı şu sözlerle devam ediyor: "Bu tür tehlike herşeyden önce ilk adımda çözüm şeklini kendimizin bulması gereken bir durumdur". Forumcular kendilerini bu adımı atacak "siyasi liderler" olarak lanse ediyorlar.

"Senaryo" aynen 1956'ların "Eisenhower Doktrininin" yinelenmesi. Bu "doktrin" ABD'nin Ortadoğu'ya müdahale etmesinin gerekçesi idi. Forumcular "dolaylı saldırıya" dayanarak "doktrin"in Türkiye'ye uygulanmasını istiyorlar. Uygulamada maşahğı kabul ve ilan ediyorlar. Kurgu Forum'un "inceleme" sayfalarında yer alan bir çeviri ile tamamlanıyor.

"İnceleme" CİA'da görevli olduğunda kuşku bulunmayan Price adlı birisinin yazısı. CİA tarafından çıkartıldığı akademik ve diplomatik çevrelerde bilinen bir dergide yayınlanmış. Başlık "Moskova ve Arap Körfezi". Yazıya inceleme yerine CIA raporu demek daha kolay. Esasen yazar CIA raporlarını adını vererek bol miktarda kaynak olarak kullanmış.

Yazı Ortadoğu bölgesinde gelişmelerin çok ayrıntılı bir incelemesini yapmak iddiasında. Bölge ülkelerinin durumu tek tek ele alınıyor. İran, Irak, Afganistan, Yemen Halk Cumhuriyeti, Suudi Arabistan ve diğerleri. Amaç bölgedeki "Sovyet etkinliği ve yayılmasının" tehlikesini göstermek, Sovyetler Birliği'nin politikalarını saptamak. Yazı da bir saptamayla başlıyor: "Bölgesel açıdan ele alırsak olayların alarm verici nitelik taşıdığını görürüz." deniliyor. Ama Sovyetler'i karalama çabaları tersine bir itirafa dönüşüyor. Şöyle deniyor: "1973 ile 1979 arasında, bölgede SSCB'ye yarar sağlayabilecek objektif faktör, Petrol İhraç Eden Ülkeler Örgütünün, özgürce izlediği politika olmuştur. Bu politikada Sovyetler, kendi özel çıkarları için, Batıya yıkıcı etki yapacak ekonomik politikanın uygulanmasını önermekle yetinmiştir." Bu değerlendirmeden ortaya kocaman bir itiraf çıkıyor. OPEC ülkelerinin doğal kaynaklarına "özgürce" sahip çıkmalarının emperyalizmin tekerine çomak soktuğu anlaşılıyor. Ama yafta yapıştırılıyor: "Moskova oyunu". Son cümle daha da aydınlatıcı. Sosyalist ülkelerin karşılıklı çıkar ve eşitlik temelinde oluşan dış politikasını itiraf ediyor. Emperyalizmin bunu anlayamaması doğaldır. Onun için Sovyetler Birliği'nin bölge halkına karşı bir "eylemde" bulunmamasına adeta üzülüyorlar. Bunun açıklamasını da şöyle yaptıklarını sanıyorlar: "SSCB'nin körfezle ilgili eline geçen fırsatları kaçırması — veya kaçırmak istemesi — Sovyet tutumunu izah eden 'kafa karışıklığı' teorisi denilen ikinci bir kavramın inandırıcılığını açıklayabilir." Doğaldır. Sömürücü, saldırgan olmamak emperyalistler kafasında ancak bir "kafa karışıklığı"dır.

Akla bütün bunlar niçin böylece yazılmış, bu emperyalizm çok mu akılsız diye bir soru gelebilir. Ama yazı, orijinali, kitlelere yayınlanmak için yazılmamış ki. Çok "uzmanlaşmış" dar bir çevreye sesleniyor. Aslında, dağıtımı biraz geniş tutulan bir CIA raporundan başka birşey değil. Ama Forumcuların da durumu fark etmemesi olanaksız. Onlar ne yaptıklarını biliyorlar. Forumcuların çoğunun ismi başında Prof. yazıyor. Onların da duyulmasını istedikleri başka şeyler de var yazıda.

Yazının bir yerinde şöyle deniyor: "Suudi Arabistan içtenlikle komünizme karşıdır ve bu unsur, ülkenin dış ilişkilerinin düzenlenmesinde dinamik yön verici unsuru oluşturmaktadır... konuyu ciddiye aldığı ve uyguladığı görülmektedir." Bu sözlerle verilen mesaj sonuç bölümünde daha da gelştiriliyor, netleştiriliyor. 'Gelecek için, Körfez devletleri için bir seçenek Batı'nın Suudilerce masrafları karşılanacak bir Fas ordusunu silahlandırmaya ve bir tehlike anında girişimde bulunabilecek bir güç yaratmaya yardım etmeleridir: (1977 de Zaire' ye gönderilen gibi). Bu güç gerek duyulduğu zaman 6 saatten daha kısa bir süre içinde, hemen herhangi bir tehlike yerine sevk edilebilecektir... Bölgedeki devletler, güçlü, sabit, belirli ilkelere göre saptanmış bir Amerikan politikasını bir yandan ararlarken, öte yandan da güvenlik sağlamak amacıyla hangi yolu seçeceklerine karar vereceklerdir."

Forumcular "Piyasa" kızıştırıyorlar. Cümleleri birleştirip, dolambaçlı yollardan söylenenleri açıkça yazarsak anlatılmak istenen şu : "Bölgede emperyalizmin beklediği hizmetler vardır: Emperyalizme hizmet etmek için bekleyenler de vardır. Suudi Arabistan. Fas gibi.."

Emperyalizmin işbirlikçilerinin derdi çok büyük. Amerika'ya hizmet için "fırsat kaçıyor"diyerek telaşlanıyorlar.

Forumcular, emperyalizme hizmette açık artırmaya çıkmışlar. Bu hizmette daha çok başarı sağlamak için şartlarını da belirlemişler: Demokrasi güçlerine baskı. Demokrasi güçleri de Forumcuları iyi tanıyor. Vatan toprakları satılık değil. Cevap böyle olacak.

EKONOMİ HABERLER

GÜNEYDOĞU ASYA'DA PAZAR ARAYIŞI BAŞLADI

Türkiye'nin kurabileceği sınai tesisler ve teknolojik işbirliği konusunda görüşmeler yapmak üzere, özel ve kamu sektör temsilcilerinden oluşan yaklaşık 50 kişilik bir heyet bu yıl sonuna doğru Güney ve Güneydoğu Asya ülkelerini kapsayan bir gezi yapacak. Heyetin Asya ülkeleri temsilcileriyle yapacakları görüşmeler sırasında ticari ilişkilerin arttırılmasına yönelik öneriler de ele alınacak Yetkililer, Japonya ve Güney Kore dışındaki Asya ülkelerine tarım ürünleri, tarımsal sanayi ürünleri ve sanayi ürünleri ihraç edilebileceğini bildirdiler...

PAHALI PETROL ÜRÜNLERİ İTHALİ YÜKSELİYOR

1979 yılının ilk sekiz aylık döneminde, yapılan ham petrol ithalatı geçen yıla göre yaklaşık 3 milyon ton daha az oldu ve alınan 4.042 bin tonluk ham petrol karşılığında 456,2 milyon dolarlık ödeme yapıldı. Söz konusu dönemde hampetrol alımlarındaki azalmaya karşın, daha pahalı olan petrol ürünleri ithalinde artış meydana geldi. 1978 yılı Ocak-Ağustos döneminde fuel-oil, petrol gazları ve makina yağları için 174,4 milyon dolar tutarında döviz ödenirken, bu yılın eşdönemnde, 2,3 kat daha fazla ürün satın alındı ve 411 milyon dolar ödendi...

ROMANYA'DAN 2 BİN TRAKTÖR İTHAL EDİLİYOR

Türkiye'de üretim yapan traktör fabrikalarının ilk altı aylık üretimlerinin yetersiz oluşu nedeniyle, Türkiye Zirai Donatım Kurumu'nun Romanya'dan 2 bin adet traktör ithal etmesi kararlaştırıldı. Romanya'dan alınacak traktörlerin bedeli, Türkiye ile Romanya arasındaki ticaret protokolü uyarınca mal ile ödenecek.

KAĞIT PARA MİKTARI 154 MİLYARA ULAŞTI

Piyasadaki kağıt para miktarı, yılbaşından eylül ayı sonuna kadar 40 milyar 49 milyon lira arttırıldı ve 153,7 milyar liraya ulaştı. Emisyon hacmindeki genişlemeyi büyük ölçüde, Merkez Bankası kredilerindeki hızlı büyüme etkiledi. Yılın ilk dokuz aylık döneminde 75 milyar lira artan Merkez Bankası kredileri 317 milyon lira düzeyine çıktı.

10-17 Kasım Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftası, Resim, Desen, Afiş, Fotoğraf yarışması

GENÇ—ÖNCÜ Genel Merkezi'nce tüm sanatçılara açık olarak bir sanat yarışması düzenlenmiştir.

Konu, Dünya Gençlik Haftası'nda gençliğin ulusal ve uluslararası alanda anti-faşist, anti-emperyalist, anti-militarist, anti-tekel mücadelesi olarak belirlenmiştir.

Ürünlerin sergilenmiş olması ya da olmaması katılmaya engel değildir.

Yapıtlar, 1-6 Kasım tarihleri arasında SİNE—Sen Genel Merkezi'ne (adres: Turnacıbaşı sk. 36/3 Beyoğlu—İstanbul) 10.00—19.00 saatlerinde teslim edilecektir.

Yarışma Jürisi: Aziz Çalışlar (Sanat Eleştirmeni, yazar), Erkal Yavi (Grafiker), Özer Kabaş (İDGSA Öğ. Üyesi, Ressam), Seyit Bozdoğan (İDGSA Öğ. Üyesi, Ressam), Şahin Kaygun (Fotoğraf Sanatçısı, Grafiker, TGSYO Öğ. Görevlisi), Yılmaz Onay (İşçi Kültür Derneği Genel Başkanı), Cihan Yiğin (Genç Öncü MYK Üyesi)'nden oluşmaktadır.

Her dalda en başarılı görülen birer yapıt, (resim dalında 3000 TL., Desen, Afiş, Fotoğraf dalında 2000 TL.) ödüllendirilecekleridir.

Ayrıca çeşitli yayın organları ve kitle örgütleri özel ödüller vereceklerdir.

Memurlar ve

50 yılın bilançosu

Dikkat çekicidir; enflasyon hızının yükselmeye başladığı dönemlerde memurların geçim şartları ile ilgili sorunlar yüksek sesle tartışılmaya başlanır. Bu durum, enflasyon dönemlerinde memurların yaşam düzeyleri daha da bozulduğu için, olağan karşılanabilir. Ne var ki, memur sorununun yalnızca yüksek enflasyon dönemlerinde kamuoyuna sunulması, enflasyonun nisbeten düşük düzeyde seyrettiği ya da (pek görülmese de) enflasyon bulunmadığı dönemlerde, memurların bir eli yağda, bir eli balda yaşadıkları gibi yanlış bir kanının uyanmasına yol açıyor. Oysa Türkiye'de 40 yıldan beri memur sorunu vardır. Yüksek düzeyde seyreden enflasyonun yaptığı ise, var olan bu sorunu ağırlaştırmaktan ibarettir.

Bu kanının nedeni, Cumhuriyetin kuruluş yıllarında memurların göreli olarak iyice bir refah düzeyinde bulunmalarıdır. Bunun nedeni ise tamamen o dönemin özel şartlarından kaynaklanmaktadır. cumhuriyetin kuruluşuyla devlet işlerini yönetecek, öğrenim görmüş kadrolara ihtiyaç duyuldu. 1927 Türkiye'sinde okuryazarlık oranının yüzde 10 olduğu dikkate alınırsa, böyle bir sosyal yapı içinden Cumhuriyetin gereksinim duyduğu kadroların çıkarılmasının yüksek bir maliyet ödemekle mümkün olabileceği kendiliğinden ortaya çıkar. 1938 yılında yapılan memurlarla ilgili bir anketin sonuçlarına göre, sayıları 44 331 olan devlet memurlarının yüzde 19.5'u ilkokul, yüzde 33.8'i ortaokul, yüzde 10'u lise, yüzde 18.1'i mesleki ortaokul ve yüzde 16.3'ü yüksek öğrenim kurumları mezunlarıdır. Yüksek öğrenim görmüş memurların sayısı 7 232'dir. 1913-1931 arası 18 yıllık dönemde üniversite ve yüksek okullardan diploma alanların sayısının 15 335 olduğunu belirtirsek, bu sayının önemi kolayca anlaşılabilir.

O günün koşulları içinde böyle bir kadronun çıkarılması için devlet gerçekten kesenin ağzını açmıştır. 1938 yıllarında birinci dereceden bir memurun maaşı o dönemdeki ortalama işçi ücretinin 17 katı, en düşük maaşlı memurun aylığı da ortalama bir işçi aylığının 1.5 katı kadardı. Devlet yetişkin kadrolara özel sektörden daha yüksek ücret ödüyordu. 1938 yılında birinci derece bir devlet memuru özel sektördeki bir yönetici ve teknisyenin ücretinin 7 katını alıyordu.

1923-1938 döneminde görülen bu durum tamamen dönemin özel şartlarından kaynaklanıyordu, bu nedenle de geçici bir nitelik taşıyordu. Şartlar değişince de kolayca tersine döndü. Cumhuriyetin kuruluş yıllarında memurların yaşam düzeylerinin yüksek oluşunu, bürokrasinin iktidardan indirilmesi olarak açıklayanlar, 1940-1950 arasında devlet memurlarının satın alma güçlerinin yüzde 38 azalmasının anlamını düşünmelidirler. İktidar ortağı bir egemen gücün bir enflasyon döneminden satın alma gücünü yarıya yakın kaybederek çıktığını henüz hiçbir tarih yazmadı. Tarih enflasyonun egemenlerin zenginliklerine zenginlik kattığının hikayeleriyle doludur.

KAVGA BÖLÜŞÜM KAVGASIDIR

Memur sorununun kökeninde yatan, bütün emekçilerin burjuvaziyle olan çelişkisinin kökeninde yatmaktadır. Sorun bir bölüşüm sorunudur. Sınıflararası bölüşüme girmeden doğrudan burjuvaziye tahsis edilir. Burjuvazi hem yatırım mallarının hem de kullandığı tüketim mallarının bedelini emekçi sınıflardan alır. Bu nedenle yatırımların ve burjuvazinin tüketiminin bedelini emekçiler öder.

Emekçi sınıf ve tabakalar bu bedeli öderken farklı durumlarda olabilirler. Sendikal örgütlerini kurmuş, sendikal mücadeleyle ücretlerin saptanmasında söz sahibi olabilen emekçi kesimlerin bulunduğu yerlerde örgütsüz emekçiler bedelin ödenmesine, burjuvazinin finanse edilmesine sendikalı işçilere göre daha ağır şartlarda katılırlar. Fiyat artışları, enflasyon örgütsüz emekçileri diğerlerine göre daha fazla ezer. Türkiye'de memurların dramı da bu noktada kendini göstermektedir. Sendikal haktan yoksun memurlar diğer sendikasız emekçiler gibi enflasyon dönemlerinde daha ağır hayat şartlarına itilirler. Gene belirtelim ki burjuvaziyi sendikalı sendikasız tüm emekçiler finanse ederler, ne var ki bu işte sendikasızların yükü diğerlerine göre daha ağırdır. Sömürünün sınırlandırılması tüm emekçilerin sendikalaşmasıyla mümkün olabilir.

1938-1960 net nominal ve reel ortalama Memur maaşları

Yıl	Net nominal ortalama maaş	Ankara geçinme endeksi	reel ortalama maaş
1938	98	100.0	98
1940	108	112.1	96
1945	164	344.6	48
1950	261	365.0	72
1955	389	514.6	76
1960	581	965.2	60

MEMURLARIN SERÜVENİ

Bu çerçeve içinde memurların serüveni oldukça ilginçtir. Aşağıdaki tablo 1938-1960 yılları arasında net nominal ve reel memur maaşlarının gelişimini göstermektedir.

Görüldüğü gibi memurların geçim şartlarındaki gerileme bugünün sorunu değildir. 1938 yılından itibaren memurların satın alma gücü düşmüş ve 1938 düzeyine hiçbir zaman gelememiştir.

1961 ANAYASASI VE 657 SAYILI YASA

1961 Anayasasının 45. maddesi "devlet çalışanların yaptıkları işe uygun ve insanlık haysiyetine yaraşan bir yaşayış seviyesi sağlamalarına elverişli adaletli bir ücret elde etmeleri için gerekli tedbiri alır" hükmünü getirmiştir. Anayasa, haysiyetli bir ücret düzeyinin sağlanmasını devletin insaf ve takdirine bırakmıştır. 45. maddenin hemen ardından 46. maddede bu ücret düzeyinin tutturulabilmesi için "çalışanlara sendikal örgütlenme" hakkkını tanımış, 47. maddesinde de grev ve toplu sözleşme hakkını düzenlemiştir. Anayasa sistematiğinden haysiyetli ücret düzeyinin sağlanmasından, grevli toplu sözleşmeli sendikal haklarla donatılmış bir mücadelenin öngörüldüğü kolaşca çıkarılabilir.

12 Mart faşizminin anayasal hakları kısıtlaması sonucu 46. maddede Anayasanın özüne aykırı olarak yapılan bir değişiklikle memurların sendika kurma özgürlüğü kaldırılmıştır.

657 sayılı yasa düzenlenirken Anayasanın 45. maddesi hesaba katılmış, katsayının "memleketin ekonomik gelişmesi ve genel geçim şartları dikkate alınarak" saptanması öngörülmüştür. Adaletli bir ücret düzeyi elde edilebilmesi için grevli, toplu sözleşmeli sendikal hak bir kıyıya konmuştur. Genel geçim şartları ve memleketin ekonomik gelişmesinin temeline oturmuş bir maaş sistemiyle bu boşluğun doldurulduğu izlenimi verilmek istenmiştir. Yasama organının, daha dar bir ifadeyle idarenin insafına terkedilmiş, bir maaş sistemiyle memurların yaşam düzeylerinde 1938'den beri sürekli olarak görülen gerileyişin devam edeceği böylece daha o günden anlaşılmış oluyordu. Gelişmeler bu beklentiyi doğrulamıştır.

657 sayılı yasa ile getirilen esaslar içinde memurlara verilen maaşlar, memurları 1950 yılındaki satın alma güçlerine bile ulaştıramamıştır.

Ortalama net memur maaşı ile 1950 ve 1970 yıllarında satın alınabilen bazı zorunlu gıda maddeleri miktarı karşılaştırması 657 sayılı yasanın memurları nasıl bir sefalet ücretine mahkum ettiğini gösterecektir.

1970'DE 9/1 DE BULUNAN 1979'DA 5/1 DEKİ MEMURUN SATINALMA GÜCÜ

	1970	1979
Kurufasulye	291 kg	171 kg
Koyun eti	92 kg	45 kg
Yumurta	2287 adet	1518 adet
Süt	503 kg	310 kg
Peynir	120 kg	68 kg
Ekmek	899 kg	656 kg

1970 yılında 1259 TL olan ortalama net memur maaşı görüldüğü gibi 1950 yılında 261 TL olan ortalama net memur maaşının satınalma gücünde bile değildir. Buna rağmen 657 sayılı personel yasası memurlara bir refah müjdesi olarak sunulabilmiştir.

ANAYASA SUÇU

1970 yılından sonraki gelişme memurların satınalma güçlerinin sürekli düşmesi eğilimini değiştirmemiş, enflasyonla birlikte bu eğilim daha da hızlanmıştır. Yukarıdaki tabloda görüldüğü gibi 1979 yılında yakacak yardımı, aile yardımı, çocuk zammı ve yan ödeme olarak net 6000 lirayı bulan ortalama memur maaşıyla 1979 aylarında satınalınabilen mal miktarlarını 1970 ve 1950 ile karşılaştırma olarak görmek mümkün. Ortalama memur maaşıyla 1950 yılında 457 kg. kurufasulye alınabilirken 1970'de 246 kg., 1979'da ise 107 kg. alınabilmektedir. 1950'de 134 kg koyun eti alınabilen ortalama memur maaşının 1970'de alabildiği et 96 kg., 1979'da ise 36 kg.dır. Aynı durum yumurta, süt, peynir ve ekmek için de geçerlidir.

Mevcut durum Anayasa'nın 45. maddesinin devlet tarafından çiğnendiğini göstermektedir. Bu Anayasa suçunun işlenmesine AP'den CHP'ye iktidar olan bütün partiler katılmıştır.

Ekonomik düzen burjuvazyi finanse etmek amacına yönelik olduğundan, enflasyonda hızlanmayı gerçekleş-

tiren temel arızalardan birisi olarak kullanıldığından, memurları kıdeme ve liyakata özendirmek amacıyla getirilen "terfi" kademe, derece ilerlemesi kurumu da memurun satınalma gücünde refah düzeyinde hiçbir iyileşme sağlamamaktadır.

TERFİ Mİ TENZİL Mİ?

Örneğin 1970 yılında 9. derecenin 1. kademesinde göreve başlayan yüksek öğrenim görmüş bir devlet memuru 1750 TL. brüt, 1259 TL. net maaş alırken bugün (bir derece ilerlemesi ile birlikte) 5. derecenin 1. kademesine yükselmiş 9920 TL. (brüt) maaş almaktadır. Bu maaşına yakacak yardımı, aile yardımı ve yan ödeme de katılarak net 6833 TL. geçmektedir. Bu iki tarih arasındaki satınalma gücü karşılaştırıldığında ortaya çıkan tablo şudur:

1950–1970–1979 ORTALAMA NET MEMUR MAAŞI İLE SATINALINABİLEN BAZI ZORUNLU GIDA MADDELERİ MİKTARLARI

	1950	1970	1979
Kurufasulye	457 kg	246 kg	197 kg
Koyun eti	134 kg	96 kg	36 kg
Yumurta	2700 adet	2052 adet	1333 adet
Süt	395 kg	499 kg	262 kg
Peynir	120 kg	119 kg	60 kg
Ekmek	745 kg	899 kg	576 kg

Bu iki tarih arasındaki satınalma gücü dikkate alındığında bu memurun devlete verdiği 10 yıllık emeğe ve bir sürü kademe ve derece ilerlemesine karşılık satınalma gücü önemli ölçüde düşmüştür. Memurun 10 yılda geldiği yer 1970'teki satınalma gücünün epeyce gerisidir. Böylece terfi eden memurun bile satınalma gücü gittikçe gerilemiş olmaktadır.

KAT SAYI KAÇ OLMALI?

Memurların 40 yıllık serüvenini böylece noktaladıktan sonra katsayının kaç olması gerektiği konusunda birtakım öngörülerde bulunmanın gerekliliği de ortaya çıkıyor. Açıktır ki, katsayı hiçbir zaman memurların özledikleri düzeyde olmamıştır. Memurların yaşam düzeylerindeki göreli bir iyileşme grevli toplu sözleşmeli sendikal haklarla sağlanabilir.

Burada üzerinde durulması gerekli önemli bir nokta da, grevli toplu sözleşmeli sendikal hakkın memurlar için bir kurtuluş değil, ancak durumlarını biraz daha iyileştirmek yolunda bir adım olabileceğidir. Nasıl ki sendikal hakların kullanımı işçiler için bir kurtuluş olmamıştır.

Kapitalist düzende burjuvazi emekçiler için bir tüketim sepeti hazırlamıştır. Emekçilerin satınalma gücü hiçbir zaman bu sepetin dışındaki mallara yönelik şekilde genişlemez. Bu tüketim sepetinin bileşimi içindeki malların sayısı zamanla değişebilir. Değişmeyen, sepetin kapsamının burjuvazi tarafından saptanmasıdır.

IMF, Ecevit'in ücret politikasına alkış tutuyor

1978 yılını "enkaz devralınk" teraneleriyle geçiren Ecevit Hükümeti, bu yılın ilk dokuz ayında da "taze para", "yeşil ışık" "borç ertelemeleri" ve "ekonomiyi güçlendirme programı"nın (!) çalışma temposu içinde 14 Ekim'e geldi. Sırtını uluslararası finansman örgütlerine dayayan Ecevit ve hükümeti, bu örgütlerin kısa ve uzun dönemde, izledikleri ekonomik politikalar nedeniyle, sadece kendilerine "acil yardım" yapacaklarını ve hükümetin değişmesi halinde herşeye yeniden başlanacağı güvencesini vermelerinden sonra daha da rahatlayarak, "hakça ve insanca bir düzen"den neyi kastettiklerini açıklayıverdi: Sözü edilen şey, üretilenin değil, sıkıntının "hakça ve insanca" dağılımıydı.

Uluslararası Para Fonu, Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü ve Dünya Bankası, Türkiye'ye ilişkin olarak hazırladıkları ve yerine getirilmesini istedikleri koşulları kapsayan raporlarında sürekli olarak bir noktayı vurguluyorlardı: İşçi ücretlerinin dondurulması. Örneğin Uluslararası Para Fonu'nun, geçtiğimiz Temmuz ayında Yönetim Kurulu'na sunulan raporunda, ardarda gerçekleştirilen kur ayarlamalarının, Türk mal ve hizmetlerinin dünya piyasalarına rekabet gücünü sağlayamadığı görüşü savunuluyor ve şöyle deniyordu: "Bu, kısmen ücretler ve öteki maliyetlerde öngörülenden çok daha fazla artış olmasından kaynaklanmıştır."

"Yine, Dünya Bankası'nın şimdilerde tartışılan "Türkiye: Krizden Büyümeye" raporunda da, örgütlü işçi hareketinin çok yüksek düzeyde olduğu belirtilerek, fiyatların sürekli ve hızlı bir biçimde artması bu örgütlülüğe bağlanmaktadır. Dünya Bankası'na göre, işçi ücretlerine yapılan zamların çoğu gelir vergisine kesildiği için, ücretler artmıyormuş gibi görünmektedir. Ayrıca, ücret artış istekleri de çok farklıdır. Enflasyon hızının yüzde 60 dolayında olmasına karşın, ücret artış istekleri yüzde 120-150'yi bulmaktadır.

Oysa, giderek daha geniş kitlelerin yoksullaşmasıyla doğrulanan bir olgunun ötesinde, devletin resmi kurumlarınca saptanan ortalama günlük ücretler de, durumun böyle olmadığını göstermektedir. Sosyal Sigortalar Kurumu, çeşitli kamuya ait ve özel kuruluşlardan aldığı sigortalı işçi ücretlerini derlemiş ve Nisan, Mayıs, Haziran aylarındaki ortalamaları belirlenmiştir. İşçi ücretleri Nisan ayında 245 lira 93 kuruş, Mayıs'ta 272 lira 14 kuruş ve Haziran ayında 270 lira 28 kuruştur. Bu brüt ortalama günlük kazançlardan sigorta primi, vergi ödentisi, damga pulu ve mali denge vergisi çıkarıldıktan sonra geriye net olarak Nisan ayında 139 lira 15 kuruş, Mayıs ta 151 lira 32 kuruş, Haziran ayında ise 150 lira 37 kuruş kalmaktadır. 1978 yılındaki, 112 liralık net ücret düzeyiyle karşılaştırıldığınma Mayıs ve Haziran aylarında 38-39 liralık net artış sağlanmış gibi görünmektedir. Ancak, işçi ücretlerindeki gerçek artış, aynı dönemde temel tüketim mallarında meydana gelen fiyat artışlarının etkisi arındırıldığında ortaya çıkmaktadır. Yine resmi endeksler, 1971-1979 Haziran döneminde gıda ve giyim maddelerinin fiyatlarının yüzde 739 fiyat artışı kaydettiğini göstermektedir. Üstelik bu endeksler hazırlanırken, ev eşyası, ev kirası fiyatlarındaki artışla temizlik, sağlık, kültür eğlence ve ulaştırma hizmetleri fiyatlarındaki artışlar dahil edilmemektedir.

Net ücretlerdeki artışlarla söz konusu fiyat artışları karşılaştırıldığında, gerçek ücretlerde artış değil, düşüş olduğu ortaya çıkmaktadır. 1971 yılında 31.70 lira olan reel net ücretler, en yüksek düzeyine 32,48 lira ile 1976 yılında ulaşmış, 1978 yılında 25, 78 liraya, bu yıl Haziran ayında ise 20,35 liraya düşmüştür. Sadece geçen yıla göre, reel net işçi ücretlerinde yüzde 21'lik azalma meydana gelmiştir.

Bu karanlık tabloya karşın, ücretlerin dondurulması, büyük sermaye tarafından her fırsatta dile getirilirken, faşist MHP Genel Başkanı Türkeş tarafından da seçim propagandaları fırsat sayılarak yinelenmiş, böylece emperyalist ülke ve örgütlerin dayatmalarıyla ne denli çakıştıkları açığa çıkmıştır. Batılı kapitalist ülkeler, 1978 yılında Toplumsal Anlaşma'ya imza koyan Ecevit Hükümeti'ne bu konuda "ümitvar" gözle bakmakta ve hesaplarını şimdilik buna göre yapmaktadırlar. Hesabın bozulması ise bir tek koşuldan, örgütlü ekonomik ve politik mücadeleden geçmektedir.

bilim yayınları

*Emperyalizmin Türkiye'ye girişi, *O. Kurmuş (2. Basım) 80 lira*
*Aydınlar ve Sınıf Mücadelesi *A Casanova — C. Prevost — J. Metzger (2. Basım) 40 lira.*
*Bilimsel Sosyalizm ve Sosyal Demokrasi *V.Vassine — S. Gribanov — İ. Oundassynov (2. Basım) 50 lira.*
*Kapitalizmin Ekonomi Politiği *M. Ryndina — G. Chernikov (2. Basım) 150 lira.*
*İki Açıdan Türkiye İşçi Partisi Davası *Behice Boran, 60 lira.*
*Yeni Devrim Teorilerinin Eleştirisi, *J. Woddis, 3. Kitap: Marcuse ve Batı Dünyası 50 lira.*
*Marksizm ve Maoizm *V. Krivzsov (2. Basım) 100 lira.*
*Latin Amerika'da Devrim *W.M. Breuer — B Hartmann — H. Lederer 70 lira.*
*Tarımda Kapitalizmin Gelişmesi *G. Hoell (2. Basım) 40 lira.*
*Pentagon ve Amerikan Üsleri *İ. Melnikov 40 lira.*
*Teoride ve Pratikte Burjuva Demokrasisi *A. Mishin (2. Basım) 40 lira.*
*Sovyetler Birliği Komünist Partisi Tarihi *B. Ponomarev (Toplatıldı) 120 lira.*
*Marksist Felsefe Yazıları *K. Marx — F. Engels — V.İ. Lenin, 100 lira.*
*Maoizmin Ekonomik "Teorileri" *K. Korbash 50 lira.*
*Bulgaristan'da Kapitalizmden Sosyalizme Geçiş Sorunları, *Bulgaristan Bilimler Akademesi 150 lira.*
*Din, Bilim ve Felsefe, *H. Selsam 50 lira,*
*Sovyetler Birliği Komünist Partisi 25. Kongresi *(Raporlar, kararlar, konuşmalar) 100 lira.*
*Gerçekçiliğin Tarihi *B. Suchkov 120 lira.*
*Siyonizm ve Dünya Politikasındaki Rolü *H. Lumer 50 lira.*
*Marksizm ve Dönek Garaudy *H. Momjan 60 lira*
*Marksist Ekonomi Politikte Ücret ve Türkiye'de Ücretler *A. Dorsay — H. Sait 50 lira.*
*Marx'ın Düşüncesinin Gelişimi, *V. Vygodski 70 lira.*
*Sosyalist Ülkelerde Kooperatifçilik Üzerine *S.Syulemezof — M. Minkov, 70 lira.*
*Luis Corvalan *E. Labarca 30 lira.*
*Günümüzde Tekelci Kapitalizm! *SSCB Bilimler Akademisi, 150 lira.*
*Anti-tekelci Mücadelenin Strateji ve Taktikleri *R. Relissing — B. Welgert 70 lira.*
*Ekim Devrimi Sonrası Türkiye Tarihi *SSCB Bilimler Akademisi (2. Basım) 150 lira.*
*Bulgaristan'da Faşizme Karşı Mücadele ve Sosyalizm, *N. Gornenski — S. Petrova — İ. Dimitrov, 40 lira.*
*Grafik ve Örneklerle Ekonomi Politik *S.N.Beljajeva 100 lira.*
*Çizgilerle İnsanlığın Tarihi *O. Ekinci, 70 lira.*
*Günümüzde Anti-sovyetizm, Anti-komünizm *G.Girginov — V. Mahvenienadze 50 lira,*
Maurice Thorez: Halkın Oğlu: M. Thorez 80 lira
*Ekim Fırtınası ve Sonrası *(Anılar ve Öyküler) 18 ünlü Sovyet Yazarı, 80 lira.*
*Sosyalizm 60 Yılda Neler Getirdi? *Novosti Basın Ajansı 60 lira.*
*Bir Karagün Dostluğu *A.M. Şemsutdinov — Y. A. Bagirov 80 lira.*
*Hitler İktidarına Karşı Anti-faşist Mücadele *K. Mammach 80 lira.*
*Nazi Yönetimi Altında İşçi Sınıfı ve Çalışma Koşulları, *J. Kuczynski 80 lira.*
*Başlangıcından Günümüze Şili İşçi Sınıfının Mücadelesi *İ. Ljubetic, 50 lira.*
*Marksizm - Leninizmin Temelleri *G.K. Shakhnazanor — A.D.Boborykin 50 lira.*
*Dünya Devrimci Sürecinde İşçi Sınıfının Rolü, *Y. Arkadaks — O. Melikan — Z. Mirski, 50 lira*
*Üçüncü Enternasyonalin Kısa Tarihi *A. Sebolev, 200 lira.*
*Türkiye'de Büyük Sermaye ve Tekeller *Orhan Silier (Hazırlanıyor)*
*Büyük Ekim Devrimi Tarihi *SSCB Bilimler Akademisi, (İki Cilt) (Hazırlanıyor).*

500 lirayı aşan istekler ödemeli gönderilir ve % 24 indirim yapılır.

Bilim Yayınları Piyerloti Cad. 21/1 Çemberlitaş - İstanbul

Brejnev'in Berlin konuşması Avrupa'da barış için yeni ufuklar açtı

Sosyalizmin yaşgününde barışa armağan

Alman Demokratik Cumhuriyeti'nin 30. kuruluş yıldönümü başkent Berlin'de ve ülkenin tüm kentlerinde yapılan törenlerle kutlandı. Alman işçi ve köylülerinin ilk sosyalist devletinin 30. kuruluş yılı törenlerine ülkede milyonlarca işçi ve emekçinin yanısıra, başka ülkelerin devlet yetkilileri ve komünist partilerin temsilcileri de katıldı. Almanya Sosyalist Birlik Partisi (SED) Merkez Komitesi üyeleri, başta Genel Sekreteri ve Devlet Konseyi Başkanı Erich Honecker olmak üzere törenlerde yaptıkları konuşmalarda, ADC'nin Alman işçi sınıfının mücadele geleneğinin ve komünist militanların kahramanca mücadelelerinin bir meyvası olduğunu vurguladılar.

ADC'nin başkenti Berlin'de yapılan törenlere Sovyetler Birliği Komünist Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri ve SSC SSCB Yüksek Sovyet Prezidyumu Başkanı Leonid Brejnev ile SBKP'nin önde gelen yetkilileri katıldılar. ADC, SBKP Genel Sekreteri Brejnev'e "ADC Kahramanı" ve "Karl Marks Nişanı" madalyaları verdi.

6 Ekim'de Berlinde yapılan törende konuşan Leonid Brejnev şöyle dedi:

"Karşılıklı desteklenen emin ve cesaret dolu olarak, kardeşçe dayanışma içinde birlikte ilerledik. Varşova Paktı, ortak güvenliğinizin ve barış uğrundaki ortak mücadelemizin önemli bir aracı oldu. Karşılıklı Ekonomik Yardım Konseyi, geniş ve eşit haklara dayalı ekonomik işbirliği için iyi bir forum halini aldı."

BARIŞÇI ÇABALAR

SBKP MK Genel Sekreteri ve SSCB Yüksek Sovyet Prezidyumu Başkanı Leonid Brejnev, konuşmasında, emperyalizmin silahlanmayı arttırma çabalarına değindi ve emperyalist çevrelerin Sovyetler Birliği'nin Avrupa kıtasındaki askeri gücünü, savunma gereksinmelerinin üstünde büyük ölçüde arttırdığı iftirasını yanıtlayarak şöyle dedi:

"Dünyanın bütün diğer bölgelerinde olduğu gibi, Avrupa kıtasında da barış, sağlam barış istiyoruz. Bu dış politikamızın temeli ve belkemiğidir." Brejnev SSCB'nin Avrupa'da silah arttırımı yaptığı iddialarını ise "geniş kamuoyu çevrelerinin bile bile aldatılması" şeklinde niteledi ve konuşmasını şöyle sürdürdü:

"SSCB Savunma Konseyi'nin Başkanı olarak tüm açıklığıyla belirtiyorum: Son on yılda Sovyetler Birliği'nin Avrupa'daki topraklarında orta menzilli nükleer silah taşıyıcılarının sayısı br roket olsun, bir uçak olsun artmadı. Aksine orta menzilli roket fırlatma araçlarının sayısı azaldı bile. Aynı şekilde orta menzilli bombardıman uçaklarının sayısı da azaldı."

"DAHA DA AZALTMAYA HAZIRIZ"

Brejnev konuşmasında Sovyetler Birliği'nin barış'ın güçlendirilmesine katkı yapmayı her zaman baş amaç olarak edindiğini ifade eden şu sözlerle sürdürdü:

"Sovyetler Birliği'nin batı bölgelerindeki orta menzilli nükleer araç sayısını şimdiki düzeye oranla azaltmaya hazırız. Ancak, pek tabii ki, sadece Batı Avrupa'ya ek olarak nükleer orta menzilli araçların yerleştirilmemesi halinde.. Bu arada Sovyetler Birliği'nin nükleer silah üretmeyi ve bu silahı elde etmeyi reddeden ve topraklarında nükleer silah bulundurmayan devletlere karşı hiçbir zaman nükleer silah bulundurmayacağını belirtmek isterim... Avrupa'da askeri yumuşamaya ulaşma yolunda yıllardır harcanan çabaları çıkmazdan kurtarma ve sözlerden gerçek işlere geçiş örneği verme içten isteğiyle hareket eden bizler, ADC yönetiminin onayıyla ve Varşova Paktına üye diğer devletlere danışarak Orta Avrupa'daki Sovyet askerlerinin sayısını tek taraflı olarak azaltmaya karar verdik. Önümüzdeki 12 ay içinde Alman Demokratik Cumhuriyeti topraklarından 20 bin Sovyet askeri görevlisi, bin tank ve belirli sayıda diğer askeri araç çıkarılacaktır... NATO üyesi ülkelerin hükümetlerini sosyalist devletlerin girişimlerini gerektiği şekilde değerlendirmeye ve gösterdiğimiz iyi niyeti izlemeye çağırıyoruz."

Amin: "Halk devrimin bekçisidir"

Burjuva basının manşetlerinde "Afganistan'da iç savaş hüküm sürüyor." teraneleri görülüyor. Daha Mayıs ortasında bu batılı yayın organları, ülkenin tümüyle —birkaç büyük kent dışında— "direnişçilerin" elinde olduğu yalanını yaymışlardı. Ağustos ortasında Kabul'daki isyancıların sayısının 15 000'e ulaştığı yazılıyordu; bu haberlere göre bunlar "planlanan saldırının başlamasını beklemek için" gizli yerlerde bulunmaktaydılar.

Bu tür makalelerin yazarları Afganistan'da da beklediklerini göremeyecekler.

Kimse, en azından Demokratik Halk Partisi yönetimindeki Afganistan balkı iç ve dış gericiliğin kışkırttığı tehlikelere, komşu ülkelerden askeri eylemler ve Afganistan'a karşı ihanet kampanyası nedeniyle sızdırılan çetelere ve terörist gruplara gözlerini kapatmamaktadır. Bunların Mart ortasında Herat kendinde giriştikleri karşı devrim girişimi, sivil halk arasında yapılan katliam, özellikle doğu sınır bölgelerinde yakılan köyler, yıkılan hastaneler, okullar, camiler, kitaplıklar, resmi binalar, köprüler ve ateşe verilen tahıl tarlaları unutulmamaktadır.

"İstikrar bozmak" — batılı gizli istihbarat örgütlerinin jargonunda bu yöntem düşmanca bir propaganda saldırısı ile huzursuzluğu kışkırtmak, geniş yığınlar arasındaki ilişkiyi koparmak, dini fanatizmi alevlendirmek, etnik halk grupları arasındaki düşmanlığı körüklemek ve terörist eylemleri yayarak güvensizliği yerleştirmek ve halkın hükümete olan güvenlerini sarsmak biçiminde belirmektedir. Bu, bugün Afganistan'da da pratikte görülmektedir. Ancak Afganistan Demokratik Halk Partisi MK Genel Sekreteri ve Devrim Konseyi Başkanı Hafızullah Amin'in de belirttiği gibi, bu çabalar başarısızlığa uğramaya mahkumdur. Bunun nedeni Afganistan halkının direnişidir.

FAC 1980'de silahlanma için 60.3 milyar mark ayırdı

Dünyanın en önemli silahlanma merkezlerinden biri haline gelen Federal Almanya, 1980 yılında silahlanma için 60.3 milyar DM ödenek ayırdı. Federal Almanya'nın bu silahlanma ödeneğini "NATO kriterlerine göre" ayırdığı ve şimdiye dek silahlanma için en yüksek tutarı harcamaya hazırlandığı bildiriliyor.

Bu arada Federal Almanya'nın silahlanma amacıyla ayırdığı paranın tüm devlet bütçesinin yüzde 28'i olduğu da belirtiliyor. "Askeri harcamalar" adı altında harcanan paraların, yıldan yıla büyük bir artış gösterdiği ve 1970-1980 yılları arasında silahlanma harcamalarındaki artışın yüzde 134 oranında olduğu kaydediliyor.

Federal Almanya'da neofaşizmin ve gericiliğin güçlenmesine koşut olarak yükselen silahlanma akımına karşı, ülkenin antiemperyalist, ilerici çevreleri büyük tepki gösteriyorlar. Öte yandan Federal Almanya'nın ABD'den sonra silahlanma için en yüksek miktarda harcamayı yapan emperyalist devlet olduğu da belirtiliyor.

5 kıtadan haberler

ORTAK PAZAR ÜLKELERİNDE İŞSİZLERİN SAYISI BİR AY İÇİNDE 80 000 ARTTI

Dünyanın en önemli emperyalist güçlerinden biri olan Avrupa Ekonomik Topluluğu bünyesinde kapitalizmin bunalımı derinleşiyor. "Ortak Pazar" adıyla anılan Avrupa Ekonomik Topluluğu resmi çevrelerinden verilen bilgilere göre, topluluk ülkelerinde en çözümsüz sorunlardan birini de işsizlik oluşturuyor. Sadece geçtiğimiz Ağustos ayı içinde AET'na bağlı ülkelerde işsizlerin sayısı 80 000'den fazla bir artış gösterdi. Topluluk resmi çevreleri bununla işsizlik oranındaki artışın bir ayda yüzde 1.4 olduğunu söylüyorlar. Bu arada Avrupa Ekonomik Topluluğu üyesi kapitalist ülkelerdeki işsizlerin genel sayısının da 5 milyon 966 bini geçtiği belirtiliyor.

FEDERAL ALMANYA'DA HALKIN YÜZDE ÜÇÜNÜN ALKOLİK OLDUĞU AÇIKLANDI

Uyuşturucu madde kullanma alışkanlığının gençlik arasında geniş çaplı ölüm olaylarına yol açtığı Federal Almanya'da toplumsal bunalım gittikçe derinleşiyor. Federal Almanya hükümet çevreleri, ülkede alkolizm oranının büyük bir artış gösterdiğini ve bu artışın önlenemediğini ifade ediyorlar. Federal Almanya'da içki üretimi yapan tekellerin üretimi artırmalarıyla ve satış sağlamak için yaptıkları korkunç reklam kampanyasıyla ülkede alkoliklerin sayısı yüzde 3'e ulaştı. Hessen Sosyal Bakanı Armin Clauss'un yaptığı açıklamaya göre ülkede alkoliklerin sayısı 1.5 milyondan fazla. Uyuşturucu ve alkol alışkanlığının bu denli yaygın olması, emperyalizmin çözümsüz bir bunalım içinde oluşunun göstergesi olarak kabul ediliyor.

ABD'DE AĞUSTOS AYINDA İHTİYAÇ MADDELERİNİN FİYATLARI YÜZDE 11 ARTIŞ GÖSTERDİ

Dünyanın en büyük emperyalist merkezi olan Amerika Birleşik Devletleri'nde hayat pahalılığı gittikçe artan düzeyde sürüyor. Washington'da ABD Çalışma Bakanlığı yetkilileri tarafından yapılan bir açıklamaya göre, ülkede ihtiyaç maddelerinin fiyatları sadece Ağustos ayı içinde yüzde 11 oranında bir artış gösterdi. Bu arada ihtiyaç maddeleri fiyatlarının yılbaşından bu yana her ay yüzde 1 ya da daha fazla oranda arttığı da açıklandı. ABD hükümet yetkilileri, fiyatlardaki bu hızlı artışın nedenini, son aylarda petrole yapılan üst üste zamlara bağlıyorlar. Ancak, petrol zammının pahalılığın tüm nedeni olmadığı da kaydediliyor.

Japonya Komünist Partisi oylarını yüzde 100 artırdı

Japonya'da geçen hafta sonu yapılan erken genel seçimlerde Japonya Komünist Partisi oylarını yüzde yüz oranında arttırarak Millet Meclisindeki üye sayısını 19'dan 39'a çıkardı.

Japonya'da halen iktidarda bulunan Başbakan Masayyashi Ohira'nın lideri olduğu Liberal Demokratik Parti ise genel seçimlere oranla gerileme gösterdi. Japonya Sosyalist Partisi de geçen seçimlere göre büyük bir oy kaybına uğrayarak 123 sandalyeye sahip olduğu Millet Meclisi'nde ancak 107 üyelik elde edebildi.

Seçim sonuçlarına göre seçime katılan siyasal partiler arasında sadece Japonya Komünist Partisi oy oranını ve milletvekili sayısını arttırmayı başardı. Japonya işçi sınıfı partisinin genel seçimlerde elde ettiği bu başarı, Japon emperyalizminin bunalımının yükünü en ağır biçimde omuzlarında duyan Japon işçi ve emekçilerinin kendi politik hareketlerine yönelişinin bir göstergesi olarak kabul ediliyor.

Afganistan'da devrimci yönetimi devirmek üzere harekete geçen gerici güçlerin, bu ülkede de bir "İslam cumhuriyeti" kurma düşünün peşindeki kimi İran'lı yöneticiler tarafından desteklendiği bildiriliyor. İran' dan haber alan kaynaklara göre, Kabil rejimine karşı ayaklanan gerici güçlerin İran topraklarında yirmiyi aşkın temsilcilikleri bulunuyor. Bu temsilciliklerin, Afganistan'dan kaçan birlikleri silahla teçhiz ettikleri ve yeniden Afganistan'a gönderdikleri bildiriliyor.

Tahran, Kum, Meşhed, Tajiabad, Zahedan ve Hamadan gibi kentlerde bu tür ikmal ve eğitim merkezlerinin bulunduğu haber veriliyor. Humeyni ve çevresinin Afganistan İslam Hareketi, Afganistan İslam Cemiyeti gibi örgütlerle içli dışlı olduğu da ifade ediliyor. Haber kaynakları, İran yönetiminin, Kuveyt, Irak ve Bahreyn gibi ülkelerde de "İslam devrimini ihraç etmek" amacıyla şii cemaatleri kullanmaya çalıştığını ekliyorlar.

TUDEH Yasaklanamaz! İşte kanıtı!

Bir süre önce İran'da hükümet tarafından yasaklanan İran Tudeh Partisi Merkez Komitesi, ülkedeki olaylarla ilgili bir bildiri yayınladı:

Tudeh Partisi'nin bildirisinde, karşı devrimin kışkırtmalarının bir bölümünü dini demagojinin maskesi altında sürdürdüğü, ayrıca İran halkının ulusal istemlerini kullanmaktan kaçınmadığı açıklanarak Tudeh Partisi'nin yasaklanma kararının emperyalizmin kışkırtmalarının bir sonucu olduğu belirtildi ve şöyle dendi:

"Tudeh Partisi daima ABD emperyalizmine, siyonizme ve Pehlevi rejiminin kara gericiliğine karşı mücadele etmiştir. Partimizin çok uzun bir süre için ABD emperyalizminin önündeki tek savaşçı engel olmasından gurur duyuyoruz. Bu partinin eylemlerinin sınırlandırılması, ABD emperyalizminin İran' da tekrar etkinliği ele geçirmesinin yolunu açacaktır.

"Tarih göstermiştir ki, ABD emperyalizminin heryönlü egemenliğinin başlaması, ülkemizde Azarbeycan ve Kürdistan'da yapılan baskılar ve katliamlar ve Tudeh Partisi'nin yasaklanmasıyla olmuştur. Bu nedenle, partimize karşı tüm saldırıların sona erdirilmesini, bununla bağlantılı olarak parti üzerinde konulan tüm yasakların —"Mardom" ve bize yakın diğer gazeteler ile parti bürolarının kapatılması gibi— kaldırılmasını talep ediyoruz. Devrimci savcılardan ve diğer kent sorumlularından Tudeh Partisi'nin eylemlerinin yasal koruma altına alınmasını ve radikal grupların, SAVAK ajanlarının ve gericiliğin saldırılarına karşı korunmasını talep ediyoruz."

KÜRDİSTAN SORUNU

İran Tudeh Partisi MK'nin bildirisinde, Tudeh'in ülkede Kürt sorununa değinen ilk parti olduğu belirtilerek şöyle dendi:

"Kürt-İran sorunu karmaşık tarihi, coğrafi ve ulusal bir sorundur. Tudeh Partisi İran'ın Rıza Han'ın (şimdiki devrik Şah'ın babası) yıkılışından sonra ulusal azınlıklar üzerindeki baskının sona ermesini talep eden ilk politik partidir. Burada sorun, İran'ın iç politik durumunun en önemli bir düğümü üzerindedir. Bu düğümü çözmek için tek yol, İran bayrağı altında kültürel otonomi ve özerkliğin sağlanmasından geçmektedir.

"İran Tudeh Partisi o görüştedir ki, İran'lı Kürt halkı ulusal baskının sona erdirilmesi amacına sadece özgür ve bağımsız bir İran'da ulaşabilir. Ulusal, bağımsızlık, özgürlük ve toplumsal ilerleme için İran halkının genel mücadelesi dışında düşünülen her çözüm yolu bulma çabası bir yanlış olur ve beraberinde birçok gereksiz acılar ve kurbanlar getirir. Kürt halkı uzun yıllardan beri toplumsal ve ulusal baskıların sona erdirilmesi için mücadele etmiş ve bu yolda sayısız kurbanlar vermiştir.

"Başka ülkelerde ulusal azınlıkların bu tür mücadelelerinin deneyimleri açıkça göstermiştir ki, etnik azınlıklar üzerindeki ulusal baskı, —bu İran için de geçerlidir— ancak bütün halkın bağımsızlık ve özgürlüğe kavuşmak için genel mücadelesiyle sona erdirilebilir.

"İran Tudeh Partisi, İran'da baskı altında bulunan halkların üzerindeki ulusal baskılar ancak ve ancak tüm diğer antiemperyalist güçlerle ve özgürlük savaşçılarıyla yapılacak işbirliğiyle sona erdirilebilir. Bu, bir Halk Cephesi bünyesinde kenetlenmeyi ve demokrasi için birleşik, zafer dolu bir anti-emperyalist mücadeleyi gerektirmektedir."

Bir süre önce yasadışı ilan edilen TUDEH partisi üzerindeki yasağın fiilen kalktığı bildiriliyor. TUDEH yayın organı "Mardom"un yeniden legal yayına başlayacağı bildirilirken, Genel Sekreter Kianun de Tahran'da bir basın toplantısı düzenledi.

CIA, Nikaragua'ya yüzlerce ajan gönderdi

Nikaragua Yeniden Kuruluş hükümetinin İçişleri Bakanı Tomas Borge, kurtarılmış Nikaragua'da, antikomünizmin yeniden etkinlik kazanma ve kışkırtma çabalarına karşı çıktı.

Nikaragua Sandinist Halk Kurtuluş Cephesi'nin (FSLN) organı "Barricada"ya bir makale yazan İçişleri Bakanı Borge, Sandinist devrim'in "kirli bir ideoloji olan ve binlerce Nikaragualı'yı katledenleri yöneten antikomünizm"e dayanmadığını bir kez daha vurguladı.

İçişleri Bakanı Borge, makalesinde devrimci biçimlerde sürecinin, sol maceracı unsurlardan ve ulusal burjuvazinin gerici güçlerinden kaynaklanan birçok sorunları bulunduğunu da söyledi. Bu güçlerin çoğunun yurtdışından geri döndüğünü ve CIA tarafından kullanıldığını belirten Borge, CIA'nın devrimci hareketi rayından saptırmak için ajanlarını ülkenin çeşitli bölgelerinde görevlendirdiğini de belirtti. Borge, tüm sorunlara ve güçlüklere karşın devrimci yönetimin güçlü olduğunu ve bütün bunların üstesinden geleceğini belirtti.

İki olimpiyat, iki dünya

Önümüzdeki yıl iki ayrı spor olimpiyatı yapılacak: Biri, Moskova Yaz Olimpiyatı, öteki, ABD Kış Olimpiyatı. Her iki uluslararası spor karşılaşmasında da dünyanın hemen tüm ülkelerinden sporcular biraraya gelecekler. Pek çok ülkede emekçiler sporcularla birlikte şenlikli bir heyecan yaşayacaklar. Barış, dostluk ve dayanışma duyguları, olanca çarpıcılığıyla bir kez daha yankılanacak. Savaş ve gerginlik fırtınası, yerini iyimserliğe ve halklar arasındaki kardeşliğe bırakacak. Bu kadarla da kalmayacak; sosyalizmin, yaşamın her alanında olduğu gibi sporda da üstünlüğü, insana verdiği değer, bir kez daha anlaşılacak. Sorunumuz malumu yeniden ilan etmek değil. Bizi bunları yinelemeye zorlayan nedenler var: ABD'de düzenlenecek kış olimpiyatı için şimdilerde kurulmakta olan olimpiyat köyü, oyunlardan sonra hapishaneye dönüştürülecekmiş! Tesisler, koca bir hapisane kompleksinin tam bir kopyası olarak inşa ediliyormuş. Hücreleri ve ağır hapishane kapılarıyla.. Havalandırmanın yetersiz olduğu, birkaç kişinin güçlükle barınabileceği dar odalarıyla...

Bu utanç verici gerçek değişik ülkelerden oluşan bir hukukçu grubunun, ABD'de insan haklarının ayaklar altına alınması hakkında bir rapor hazırlamak amacıyla yaptıkları gezi sırasında kamuoyuna açıklandı. Hukukçulardan biri, Washington'da yaptığı basın toplantısında, hayret nidalarıyla şunları diyordu: "Kendi gözlerimizle gördük ve inandık: Lake-Plesid'de bir hapisane yapılıyor!"

Sporcular için hapisane yapıldığına dünyamız herhalde ilk kez tanık oluyor. Ama bu, hiç kuşkusuz şaşırtıcı değil. ABD zaten milyonlarca işçi, emekçi, zenci, kızılderili, Porto Riko'lu için dünyanın en büyük hapisanesi değil mi? "Hür Dünya"nın en büyük imparatorları, en akıalmaz silahlarıyla bu hapisanenin bekçileri değil mi?

ABD Başkanı Carter? Carter, Ortadoğu'da ördüğü ölüm çemberi nedeniyle bugünlerde ödüllendirilmeyi bekliyor. Nobel "barış ödülü" için gösterilen adaylardan birinin Carter olduğunun açıklanması, emperyalizmin iğrenç yüzünün günden güne çürüdüğünü kanıtlamaktan öte, ne anlam taşıyabilir.

Aynı çevrelerin Moskova'da yapılacak Olimpiyat—80 için ne yaygaralar koparacaklarını, ne gizli dümenler çevireceklerini şimdiden kestirmek mümkün. Çünkü, biliyorlar ki, Moskova'da yapılacak olan Olimpiyat oyunları sosyalizmin dünya halkları gözündeki prestijini, saygınlığını kat kat artıracak; insanlığın geleceğinin sosyalizmin elinde olduğunu gösterecek. Ve Sovyetler Birliği'nde kurulan Olimpiyat Köyü, emperyalistler için ne kötüdür ki, hapisane olarak inşa edilmiyor!..

Amerika Birleşik Devletlerinde kurulmakta olan "Olimpiyat hapisanesi" kamuoyunun büyük tepkilerine yolaçtı. Bu tepkiler sonuç verir de, tesisler için başka bir gelecek mi düşünülür, bu bilinmiyor.

İki olimpiyat—İki dünya! Emperyalizmin varlığını korumak için yaptıkları, aynı zamanda onun sonuna doğru attığı adımlardır. Dünyanın barışsever güçleri 1980 yılını sabırsızlıkla bekliyorlar. Elbette, son galibin hangi dünya olacağını apaçık göstermek için.

• nedim kısa

ÇarkBaşak yukarı, daha daha yukarı

Türkiye İşçi Partisi, işçi kenti İstanbul'da, Sultanahmet alanında 7 Ekim günü seçim mitingi yaptı. TİP üyeleri, faşizme geçit vermemek, MHP'yi İstanbul'da geriletmek için fabrika fabrika, mahalle mahalle, kapı kapı dağıttıkları bildirilerle, İstanbul'lu işçi ve emekçileri Sultanahmet alanına çağırdı. 7 Ekim sabahı, Sultanahmet'in miting alanı haline getirilmesi için çalışmalar başladı. Alan düzenlemesi hızlanan yağmura karşın sürdürülürken, güvenlik kuvvetlerinin çeşitli engellemeleriyle karşılaşıldı. Miting alanı sınırlanmak, konuşmacı kürsüsünün yeri değiştirilmek istendi. Ancak Parti yöneticilerinin ısrarlı çabaları sonucu, bu müdahaleler sonuçsuz bırakıldı, miting kararlaştırılan yerde yapıldı.

Daha mitingin başlamasına saatler varken, işçi ve emekçiler alana gelmeye başlamışlardı. Miting alanı adeta bir bayram alanına dönüştü. Halk oyunu ekipleriyle, sokak tiyatrosuyla, korosuyla tam anlamıyla bir şenlik alanı olmuştu Sultanahmet. Kararlılığı, disiplini, bilinci dile getiren bir şenlikti bu.

Sınıf bilinciyle yoğrulmuş, grevlerle, direnişlerle mücadelenin ateşinden geçmiş, işçi sınıfının partisine omuz veren işçiler bayraklar ve pankartlarla alanı dolduruyorlardı. Faşizme karşı olan kin ve nefret, söylenen türkülerle, sloganlarla dalga dalga yayılıyordu. Cibali Tekel, Parsan, Kundura, Sünjüt, Arçelik, Ülker, Demir Döküm, Taşkızak, Hacıhüsrev, Perapalas Far-Glas, Habaş-Mertaş, Maydın, Hisarüstü ve daha birçok fabrikadan, mahalleden işçiler, emekçiler alanı "faşizmi ezeceğiz!" sloganları ve kararlılığıyla, coşkuyla doldurdular. "Yaşasın Türkiye İşçi Partisi", "Sosyalist Türkiye", "Çark-Başak Yukarı Daha Daha Yukarı", "MHP, ÜGD kapatılsın" "Faşist odaklar dağıtılsın" sloganlarını haykırdılar..

Sultanahmet mitinginde konuşan Türkiye İşçi Partisi İstanbul Senato adayları Tayyar Bora ve Aykut Göker'in konuşmaları sık sık demokratik talepleri dile getiren sloganlarla kesildi.Daha sonra tek tek diğer İstanbul senato adayları tanıtıldı.

Konuşma kürsüsüne TİP Genel Başkanı Behice Boran'ın gelmesiyle, Sultanahmet'deki coşku işçi sınıfının politik mücadeleşinde unutulması güç düzeylere erişti. TİP Genel Başkanı Boran, seçimlerin önemini ve işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin önünde duran somut görevleri içeren konuşmasında şunları dedi:

"Yıllardır arttırıla arttırıla sürdürülen faşist cinayetler, saldırılar, dinamitleme ve bombalamalar seçim döneminde ve oy verme günü yaklaştıkça daha da tırmandırıldı, tırmandırılıyor.

"Bundan güdülen maksat halkı, seçmenleri dehşete düşürmek, yıldırmak, oy sandıklarından uzak tutmaktır.

"Faşizmi geriletmek, onu yenilgiye uğratmak yolunda bu seçimlere ilişkin de görev vardır. Bu oyuna gelmemek, tuzağa düşmemek ve sandık başına gitmek gerekiyor. Oyunu bozmanın yolu sandıklara gidip oylarımızı bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm için, Türkiye İşçi Partisi için kullanmaktır.

"Bir de sol kanatta seçimleri boykot etme hareketi var. Bunlar eşine az rastlanır bir körlükle bu hareketlerinin burjuvazinin, 'ara rejim'cilerin değirmenine su taşıdığını görmüyorlar. Seçimlere genel katılma düşük olsun, özellikle sol oylar azalma göstersin; faşistler, 'ara rejim'ciler bundan alâ ne ister."

Boran, konuşmasını daha sonra şöyle sürdürdü:

"Bir yandan faşist terörizm, öte yandan biçimsel devrimciler seçimleri baltalama girişiminde birleşirken, CHP de benimsediği bir seçim taktiği ile oyları kendisine çekmeye çalışıyor. 'CHP'nin alternatifi yoktur, alternatif bir 'ara rejim', yeni bir 12 Mart dönemi olabilir. Bunun olmaması için CHP'ye oy verin, bu hükümet sürsün' diyerek oy toplamaya çalışıyor.

"Bu, 1977 seçimlerindeki taktiğin benzeridir ama bu kere sökmeyecektir.

"Emperyalizm ve yerli büyük burjuvaziyi anti-demokratik girişimlerinde dizginleyebilecek seçimsel olgu, oyların CHP solunda, özellikle Türkiye İşçi Partisi'nde ne denli toplandığı olacaktır.

"Türkiye İşçi Partisi bu seçimlerden başarıyla çıkacaktır. Ne faşist terörizm, ne CHP taktikleri, ne de 12 Mart'ın ve onun balyozcu başbakanının kutlayıcısı olarak ihanet yoluna sapıp sosyalizm adına sosyalizme sövenler ile, tutarsız, ilkesiz, deniz anası gibi kaypak 'birlik' teraneleriyle ortada dolaşan kariyerist şaşkınlar bu başarıyı engelleyemeyeceklerdir."